

รายงานผลการปฏิบัติงาน
ของ
มูลนิธิภูมิปัญญาชาติพันธุ์

ประจำปี 2557

รายงานผลการดำเนินงานของมูลนิธิภูมิปัญญาชาติพันธุ์ในปี 2557

บทนำ

ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลกในยุคปัจจุบัน มีการเชื่อมร้อยโลกให้เป็นหนึ่งเดียวตามอุดมการณ์ทุนนิยม ภายใต้วาทกรรมของคำว่า “พัฒนา” ได้ส่งผลกระทบต่อวิถีการผลิตและวิถีการดำเนินชีวิตตามภูมิปัญญาของชาติพันธุ์ที่สืบทอดกันมาแต่ดั้งเดิม การเผชิญหน้ากับสิ่งใหม่ ๆ เหล่านี้ ชุมชนจะต้องมีศักยภาพและมีความสามารถในการจำแนกแยกแยะ ต้องรู้เท่าทันความเป็นไปของโลกภายนอก ระบบความรู้จึงเป็นองค์ประกอบที่สำคัญมากที่จะทำให้ชุมชนมีพลังแข็งแกร่ง สามารถเผชิญปัญหาอุปสรรคได้

ความรู้ของกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ เป็นความรู้ที่ถูกสร้างขึ้นเพื่อรับใช้การสร้างความปลอดภัย เป็นหลักประกันความมั่นคงให้กับชีวิตคนที่อยู่ในบริบทสิ่งแวดล้อมนั้นๆ และพัฒนาระบบความรู้ขึ้นมาใช้เพื่อตอบสนองความจำเป็นในการยังชีพ ไม่ว่าจะเป็นการทำมาหากิน การดูแลสุขภาพ การจัดหาปัจจัยสี่ต่าง ๆ ที่สำคัญคือเป็นการจัดความสัมพันธ์ระหว่างคนกับคน และระหว่างคนกับธรรมชาติ เพื่อการดำรงอยู่ร่วมกันได้อย่างยั่งยืน อย่างไรก็ตามระบบความรู้ของกลุ่มชาติพันธุ์ได้ถูกละลายมองข้ามหรือไม่ถูกนับว่าเป็น “ความรู้” ที่มีค่า ชุดความรู้ของกลุ่มชาติพันธุ์ที่เกิดจากประสบการณ์จริงในชีวิตจริงในท้องถิ่น แทบจะไม่มีที่ยืนอยู่ในสาขาระบบความรู้ที่ควรได้รับการถ่ายทอดในช่วงเวลานับตั้งแต่การพัฒนาระบบการศึกษาตามแบบตะวันตก

ทางคณะกรรมการมูลนิธิภูมิปัญญาชาติพันธุ์ได้เล็งเห็นความสำคัญและความจำเป็นในการดำเนินงานเพื่อพัฒนา การผลิต การใช้ การสืบทอดต่อยอดและยกระดับระบบคุณค่าความรู้ภูมิปัญญาของกลุ่มชาติพันธุ์เพื่อเป็นฐานความรู้ในการสังคม และให้สามารถทำหน้าที่ในการรับใช้สังคมชาติพันธุ์ ตลอดจนทำให้กลุ่มชาติพันธุ์ได้มีที่ยืนอยู่บนพื้นที่ทางสังคมได้อย่างภาคภูมิใจและยอมรับในความเป็นคนชาติพันธุ์อย่างมีเกียรติ มีศักดิ์ศรี อยู่ร่วมในสังคมได้อย่างสันติบนความเป็นเอกภาพที่หลากหลาย

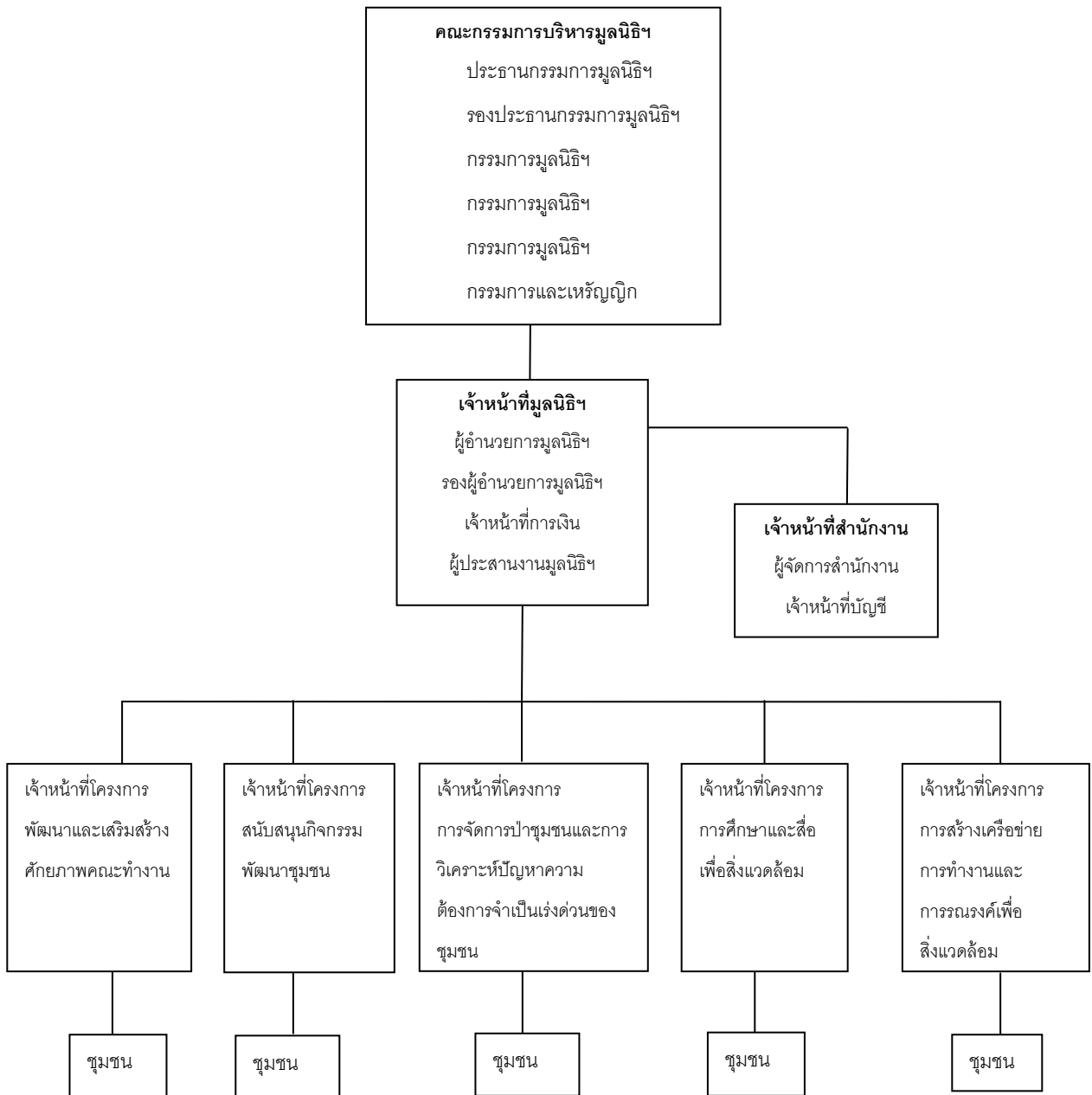
วัตถุประสงค์ของมูลนิธิฯ

1. เพื่อส่งเสริมสนับสนุนการสืบทอดและการรื้อฟื้นองค์ความรู้ภูมิปัญญา วัฒนธรรมที่ดั่งงามและมีคุณค่าของกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ
2. เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้กลุ่มชาติพันธุ์ได้ปรับใช้บูรณาการองค์ความรู้ภูมิปัญญาและวัฒนธรรมแบบองค์รวม
3. เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้โอกาสกลุ่มชาติพันธุ์ได้มีโอกาสเรียนรู้ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากองค์ความรู้ภูมิปัญญาวัฒนธรรมตนเองผสมกับภูมิปัญญาสากล
4. ดำเนินการเพื่อสาธารณะประโยชน์หรือร่วมมือกับองค์การการกุศลอื่น ๆ เพื่อสาธารณะประโยชน์
5. ไม่ดำเนินการเกี่ยวข้องกับการเมืองแต่ประการใด

คณะกรรมการของมูลนิธิฯ

1. นายไวยิ่ง	ทองป้อ	ประธานกรรมการมูลนิธิฯ
2. นายธีระ	วนาสันต์ไพโรเขียว	รองประธานกรรมการมูลนิธิฯ
3. นางสุภาพร	โพธิ์แก้ว	กรรมการมูลนิธิฯ
4. นางมรรยาท	อัครจันท์โชติ	กรรมการมูลนิธิฯ
5. นายธงชัย	ชัคตประสิทธิ์	กรรมการมูลนิธิฯ
6. น.ส.เสาะะยู	หยกภู	กรรมการและเหรัญญิก
7. นายพะปี่	รักษ์ดำรงพร	กรรมการและเลขานุการ

โครงสร้างองค์กรของมูลนิธิภูมิปัญญาชาติพันธุ์

ข้อบังคับของมูลนิธิภูมิปัญญาชาติพันธุ์

หมวดที่ 1

ชื่อเครื่องหมายและสำนักงานที่ตั้ง

ข้อ 1. มูลนิธินี้ชื่อว่า มูลนิธิภูมิปัญญาชาติพันธุ์ ย่อว่า มภช.

เรียกเป็นภาษาอังกฤษว่า Wisdom of Ethnic Foundation ย่อว่า WisE

ข้อ 2. เครื่องหมายของมูลนิธินี้คือ

เป็นรูปวงกลม ข้างในวงกลมมีรูปคนทั้งผู้ชาย ผู้หญิงและเด็กหมายถึงชาติพันธุ์มนุษย์ ต้นไม้หมายถึงธรรมชาติและรูปเทียนหมายถึงจริยธรรมความดีงาม โดยมีรูปตาเหลืองเป็นตัวเชื่อม ซึ่งตาเหลืองนั้นคืออุปกรณ์ที่เป็นสัญลักษณ์ เวลาชาวบ้านใช้ในการประกอบพิธีกรรมทางวัฒนธรรมที่สัมพันธ์กับการเคารพธรรมชาติซึ่งแสดงถึงภูมิปัญญาชาวบ้าน มีชื่อมูลนิธิเป็นภาษาไทยอยู่ส่วนบนและชื่อภาษาอังกฤษอยู่ส่วนล่าง

ความหมายโดยรวมคือ ภูมิปัญญาชาวบ้านหรือภูมิปัญญาชาติพันธุ์นั้นเป็นตัวเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างคนกับคน คนกับธรรมชาติและคนกับจริยธรรมความดีงาม เมื่อทั้งสามสิ่งนี้สัมพันธ์กันอย่างสมดุลก็จะทำให้เกิดสังคมที่สมดุลเช่นกัน

ข้อ 3. สำนักงานของมูลนิธิตั้งอยู่ที่ 455/34 หมู่ที่ 6 ต.สันทรายน้อย อ.สันทราย จ.เชียงใหม่ 50210

หมวดที่ 2

วัตถุประสงค์

ข้อ 4. วัตถุประสงค์ของมูลนิธินี้เพื่อ

- 4.1 เพื่อส่งเสริมสนับสนุนการสืบทอดและการรื้อฟื้นองค์ความรู้ภูมิปัญญา วัฒนธรรมที่ดwindงและมีคุณค่าของกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ
- 4.2 เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้กลุ่มชาติพันธุ์ได้ปรับใช้บูรณาการองค์ความรู้ภูมิปัญญาและวัฒนธรรมแบบองค์รวม
- 4.3 เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้โอกาสกลุ่มชาติพันธุ์ที่ได้มีโอกาสเรียนรู้ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากองค์ความรู้ภูมิปัญญาวัฒนธรรมตนเองผสมกับภูมิปัญญาสากล
- 4.4 ดำเนินการเพื่อสาธารณะประโยชน์หรือร่วมมือกับองค์การการกุศลอื่นๆ เพื่อสาธารณะประโยชน์
- 4.5 ไม่ดำเนินการเกี่ยวข้องกับการเมืองแต่ประการใด

หมวดที่ 3

ทุนทรัพย์ ทรัพย์สิน และการได้มาซึ่งทรัพย์สิน

ข้อ 5. ทรัพย์สินของมูลนิธิทุนเริ่มแรกคือ

- 5.1 เงินสด จำนวน 200,000 บาท (สองแสนบาทถ้วน)
- 5.2 ที่ดินโฉนดเลขที่ ไม่มี รวมเป็นราคาทรัพย์สินทั้งสิ้น 200,000 บาท(สองแสนบาทถ้วน)

ข้อ 6. มูลนิธิอาจได้มาซึ่งทรัพย์สินโดยวิธีโดยวิธีต่อไปนี้

- 6.1 เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้ยกให้โดยพินัยกรรมหรือนิติกรรมอื่น ๆ โดยมีได้มีเงื่อนไข ผู้ยกให้มูลนิธิต้องรับผิดชอบในหนี้สินหรือภาระติดพันอื่นใด
- 6.2 เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้มีจิตศรัทธาบริจาคให้
- 6.3 ดอกผลซึ่งเกิดจากทรัพย์สินของมูลนิธิ
- 6.4 รายได้อันเกิดจากการจัดกิจกรรมของมูลนิธิ

หมวดที่ 4

คุณสมบัติ และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ

ข้อ 7. กรรมการของมูลนิธิต้องมีคุณสมบัติดังนี้

7.1 มีอายุไม่ต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์

7.2 ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย หรือไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

7.3 ไม่เป็นผู้ต้องคำพิพากษาให้จำคุก เว้นแต่จะได้กระทำโดยประมาทหรือความผิด

ลหุโทษ

ข้อ 8. กรรมการของมูลนิธิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

8.1 ถึงคราวออกตามวาระ

8.2 ตายหรือลาออก

8.3 ขาดคุณสมบัติตามตราสารข้อ 7

8.4 เป็นผู้มีความประพฤติและปฏิบัติตนเป็นที่เสื่อมเสีย และคณะกรรมการมูลนิธิมีมติให้ออก โดยมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของคณะกรรมการมูลนิธิ

หมวดที่ 5

การดำเนินงานของคณะกรรมการมูลนิธิ

ข้อ 9. มูลนิธิดำเนินการโดยคณะกรรมการมูลนิธิ มีจำนวนไม่น้อยกว่า 7 คน แต่ไม่เกิน 15 คน

ข้อ 10. คณะกรรมการของมูลนิธิประกอบด้วย ประธานกรรมการมูลนิธิ รองประธานกรรมการมูลนิธิ เลขานุการมูลนิธิ เหรัญญิก และกรรมการอื่น ๆ ตามจำนวนที่เห็นสมควรตามข้อบังคับข้อ 9

ข้อ 11. วิธีเลือกตั้งกรรมการมูลนิธิให้ปฏิบัติดังนี้

ให้คณะกรรมการมูลนิธิชุดที่ดำรงตำแหน่งอยู่เลือกตั้งประธานกรรมการมูลนิธิ และกรรมการอื่น ๆ ตามจำนวนที่เห็นสมควรตามข้อบังคับ

ข้อ 12. กรรมการดำเนินงานมูลนิธิอยู่ในวาระตำแหน่งคราวละ 4 ปี

ข้อ 13. การเลือกตั้งคณะกรรมการมูลนิธิ ให้ถือเสียงกันมากของที่ประชุมคณะกรรมการมูลนิธิเป็นมติของที่ประชุม

ข้อ 14. กรรมการมูลนิธิที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระ อาจได้รับเลือกเข้าเป็นกรรมการมูลนิธิได้อีก

ข้อ 15. ในกรณีที่กรรมการมูลนิธิพ้นจากตำแหน่ง ให้กรรมการมูลนิธิที่พ้นจากตำแหน่ง ปฏิบัติหน้าที่กรรมการของมูลนิธิต่อไปจนกว่ามูลนิธิจะได้รับแจ้งการจดทะเบียนกรรมการของมูลนิธิที่ตั้งใหม่

หมวดที่ 6

อำนาจหน้าที่คณะกรรมการมูลนิธิ

ข้อ 16. คณะกรรมการมูลนิธิมีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการของมูลนิธิ ตามวัตถุประสงค์ของมูลนิธิ และภายใต้ข้อบังคับนี้ ให้มีอำนาจหน้าที่ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

16.1 กำหนดนโยบายของมูลนิธิ และดำเนินงานตามนโยบายนั้น

16.2 ควบคุมการเงินและทรัพย์สินต่าง ๆ ของมูลนิธิ

16.3 เสนอรายงานกิจการ รายงานการเงิน และบัญชีบุคคล รายได้รายจ่ายต่อกระทรวงมหาดไทย

16.4 ดำเนินการให้เป็นไปตามมติที่ประชุมคณะกรรมการมูลนิธิ และวัตถุประสงค์ของข้อบังคับนี้

16.5 ตระระเบียนเกี่ยวกับการดำเนินกิจการของมูลนิธิ

16.6 แต่งตั้งหรือถอดถอนคณะอนุกรรมการชั้นคณะหนึ่ง หรือหลายคณะ เพื่อดำเนินการเฉพาะอย่างของมูลนิธิ ภายใต้การควบคุมของคณะกรรมการมูลนิธิ

16.7 เชิญผู้ทรงคุณวุฒิ หรือบุคคลที่ทำประโยชน์ให้มูลนิธิเป็นพิเศษ เป็นกรรมการกิตติมศักดิ์

16.8 เชิญผู้ทรงเกียรติเป็นผู้อุปถัมภ์มูลนิธิ

16.9 เชิญผู้ทรงคุณวุฒิเป็นที่ปรึกษาของคณะกรรมการมูลนิธิ

16.10 แต่งตั้งหรือถอดถอนเจ้าหน้าที่ประจำของมูลนิธิ มติให้ดำเนินการตามข้อ 16.7, 16.8 และ 16.9 ต้องเป็นมติเสียงข้างมากของที่ประชุม และที่ปรึกษาตามข้อ 16.9 ย่อมเป็นที่ปรึกษาของคณะกรรมการมูลนิธิที่เชิญเท่านั้น

ข้อ 17. ประธานกรรมการมูลนิธิมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

17.1 เป็นประธานของการประชุมคณะกรรมการมูลนิธิ

17.2 สิ่งเรียกประชุมคณะกรรมการมูลนิธิ

17.3 เป็นผู้แทนของมูลนิธิในการติดต่อกับบุคคลภายนอก หรือการลงลายชื่อในเอกสารข้อบังคับ และสรรพหนังสืออันเป็นหลักฐานของมูลนิธิ เมื่อประธานกรรมการมูลนิธิ หรือกรรมการมูลนิธิผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ทำแทนได้ลงลายมือชื่อแล้วจึงเป็นอันใช้ได้

17.4 ปฏิบัติการอื่น ๆ ตามข้อบังคับ และมติคณะกรรมการมูลนิธิ

ข้อ 18. ให้รองประธานกรรมการมูลนิธิ ทำหน้าที่แทนประธานกรรมการมูลนิธิ เมื่อประธานไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือในกรณีที่ประธานมอบหมายให้ทำการแทน

ข้อ 19. ถ้าประธานกรรมการมูลนิธิและรองประธานกรรมการมูลนิธิไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ในการประชุมคราวหนึ่งคราวใดได้ ให้ที่ประชุมเลือกตั้งกรรมการมูลนิธิคนใดคนหนึ่ง เป็นประธานสำหรับการประชุมคราวนั้น

ข้อ 20. เลขานุการมูลนิธิมีหน้าที่ควบคุมกิจการ และดำเนินการประจำของมูลนิธิ ติดต่อกับประธานงานทั่วไป รักษาระเบียบข้อบังคับของมูลนิธิ นัดประชุมกรรมการตามคำสั่งของประธานกรรมการมูลนิธิ และทำรายงานการประชุมตลอดจนรายงานกิจการมูลนิธิ

ข้อ 21. เสรฐฎีกมีหน้าที่ควบคุมการเงิน ทรัพย์สินของมูลนิธิตลอดจนบัญชีและเอกสารที่เกี่ยวข้องให้ถูกต้อง และเป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการมูลนิธิกำหนด

ข้อ 22. สำหรับกรรมการตำแหน่งอื่น ๆ ให้มีหน้าที่ตามที่คณะกรรมการมูลนิธิกำหนด โดยทำเป็นคำสั่งระบุอำนาจหน้าที่ให้ชัดเจน

ข้อ 23. คณะกรรมการมูลนิธิมีสิทธิเข้าร่วมประชุมกรรมการ หรืออนุกรรมการอื่น ๆ ของมูลนิธิได้

หมวดที่ 7

อนุกรรมการ

ข้อ 24. คณะกรรมการมูลนิธิอาจแต่งตั้งหรือถอดถอนอนุกรรมการได้ตามความเหมาะสมโดยจะแต่งตั้งให้เป็นอนุกรรมการประจำ หรือเพื่อการใดเป็นพิเศษเฉพาะคราวก็ได้ และในกรณีที่คณะกรรมการมูลนิธิไม่ได้แต่งตั้งประธานอนุกรรมการ เลขานุการ หรืออนุกรรมการในตำแหน่งอื่นไว้ก็ให้อนุกรรมการแต่งตั้งกันเองดำรงตำแหน่งดังกล่าวได้

ข้อ 25. อนุกรรมการอยู่ในตำแหน่งจนกว่าจะเสร็จงานที่ได้รับมอบหมายให้กระทำ ส่วนคณะอนุกรรมการประจำตำแหน่งตามเวลาที่คณะกรรมการมูลนิธิกำหนด ซึ่งถ้ามิได้กำหนดไว้ก็ให้อยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่าวาระของคณะกรรมการมูลนิธิซึ่งเป็นผู้แต่งตั้ง และอนุกรรมการที่พ้นตำแหน่งอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้

25.1 อนุกรรมการมีหน้าที่ดำเนินการตามที่คณะกรรมการมูลนิธิมอบหมาย

25.2 อนุกรรมการมีหน้าที่เสนอความคิดเห็นต่อคณะกรรมการมูลนิธิเกี่ยวกับที่ได้รับมอบหมาย

หมวดที่ 8

การประชุมคณะกรรมการมูลนิธิ

ข้อ 26. คณะกรรมการมูลนิธิจะต้องจัดให้มีการประชุมประจำปีทุก ๆ ปี ภายในเดือน มีนาคมของทุกปี และต้องมีกรรมการมูลนิธิเข้าร่วมประชุมอย่างน้อยกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม

ข้อ 27. การประชุมวิสามัญอาจมีได้ในเมื่อ ประธานกรรมการมูลนิธิ หรือเมื่อคณะกรรมการมูลนิธิตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป แสดงความประสงค์ไปยังประธานกรรมการมูลนิธิ หรือผู้ทำการแทนขอให้มีการประชุมก็ให้เรียกประชุมวิสามัญ ได้

ข้อ 28. กำหนดการประชุมและองค์ประชุมของคณะกรรมการให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการมูลนิธิจะกำหนด ซึ่ง ถ้ามิได้กำหนดไว้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกำหนดการประชุม ให้คณะอนุกรรมการตกลงกันเองและในส่วนที่เกี่ยวข้อง กับองค์ประชุมให้ใช้ข้อ 26 บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 29. ในการประชุมคณะกรรมการมูลนิธิหรือคณะอนุกรรมการ หากมิได้มีข้อบังคับกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น มติ ของที่ประชุมให้ถือเอาคะแนนเสียงข้างมาก ในกรณีที่มีคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานกรรมการมูลนิธิมีอำนาจสั่ง ให้ใช้วิธีสอบถามมติทางหนังสือ แทนการเรียกประชุมคณะกรรมการมูลนิธิ แต่ประธานกรรมการมูลนิธิต้อง รายงานต่อที่ประชุมคณะกรรมการมูลนิธิคราวต่อไป ถึงมติ และกิจการที่ได้ดำเนินการไปตามนั้น กิจการใดเป็น งานประจำ หรือเป็นกิจการเล็กน้อยหรือไม่ ย่อมอยู่ในดุลยพินิจของประธานกรรมการมูลนิธิ

ข้อ 30. ในการประชุมคณะกรรมการมูลนิธิหรือคณะอนุกรรมการ ประธานกรรมการมูลนิธิ หรือประธานที่ประชุม มีอำนาจเชิญ หรืออนุญาตให้บุคคลที่เห็นสมควรเข้าร่วมประชุมในฐานะแขกผู้มีเกียรติ หรือผู้สังเกตการณ์ หรือ เพื่อชี้แจง หรือเพื่อให้คำปรึกษาแก่ที่ประชุมได้

หมวดที่ 9

การเงิน

ข้อ 31. ประธานกรรมการมูลนิธิ หรือรองประธานกรรมการมูลนิธิในกรณีทำหน้าที่แทนมีอำนาจสั่งจ่ายเงินได้ คราวละไม่เกิน 20,000 บาท ถ้าเกินกว่าจำนวนดังกล่าว ต้องได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการมูลนิธิโดยเสียงข้าง

มาก เว้นแต่กรณีจำเป็นและเร่งด่วนให้อยู่ในดุลยพินิจของประธานกรรมการมูลนิธิที่จะอนุมัติให้จ่ายได้ แล้วต้อง
รายงานให้คณะกรรมการมูลนิธิทราบในการประชุมคราวต่อไป

ข้อ 32. เหน้ญญิกมีอำนาจเก็บรักษาเงินสดได้ครั้งละไม่เกิน 20,000 บาท

ข้อ 33. เงินสดของมูลนิธิหรือเอกสารสิทธิ ต้องนำฝากไว้กับธนาคารหรือสถาบันการเงินอื่นใดที่รัฐบาลให้การค้ำ
ประกันแล้วแต่คณะกรรมการมูลนิธิจะเห็นสมควร

ข้อ 34. การส่งจ่ายเงินโดยเช็คหรือตัวส่งจ่ายเงิน จะต้องมีลายมือชื่อของประธานกรรมการมูลนิธิ หรือผู้ทำการ
แทน กับเลขานุการหรือเหน้ญญิกลงนามทุกครั้ง จึงจะเบิกจ่ายได้

ข้อ 35. ในการใช้จ่ายเงินตามวัตถุประสงค์ของมูลนิธิ รวมทั้งค่าใช้จ่ายประจำสำนักงาน ให้จ่ายเพียงดอกผลอัน
เกิดจากทรัพย์สินเป็นทุนของมูลนิธิ เงินที่ผู้บริจาคมิได้แสดงเจตนาให้เป็นเงินสมทบทุนโดยเฉพาะ และรายได้ อัน
เกิดจากการจัดกิจกรรมของมูลนิธิ

ข้อ 36. ให้คณะกรรมการมูลนิธิวางระเบียบเกี่ยวกับการเงิน การบัญชีและทรัพย์สินของมูลนิธิตลอดจนกำหนด
อำนาจหน้าที่ต่าง ๆ เกี่ยวกับการรับและจ่ายเงินนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ

ข้อ 37. ให้คณะกรรมการมูลนิธิกำหนดรอบระยะเวลาบัญชีและจัดทำรายงาน
สถานะการเงินของมูลนิธิในรอบระยะเวลาบัญชีที่ผ่านมา เสนอต่อที่ประชุมสามัญประจำปี

หมวดที่ 10

การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับ

ข้อ 38. การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับ จะกระทำได้โดยเฉพาะที่ประชุมคณะกรรมการมูลนิธิ ซึ่งต้องมีกรรมการมูลนิธิ
เข้าประชุมไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนกรรมการทั้งหมด และการอนุมัติให้แก้ไขหรือเพิ่มเติมข้อบังคับ ต้อง
ประกอบด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการที่เข้าที่ประชุม

หมวดที่ 11

การเลิกมูลนิธิ

ข้อ 39. ถ้ามูลนิธิต้องเลิกล้มไปโดยมติของคณะกรรมการ หรือโดยเหตุใดก็ตาม ทรัพย์สินทั้งหมดของมูลนิธิที่เหลืออยู่ให้ตกเป็นกรรมสิทธิ์แก่ **มูลนิธิพันธบริการเพื่อชนเผ่า** เพื่อประโยชน์ในการเพื่อการดำเนินงานในการช่วยเหลือชนเผ่าที่ได้รับผลกระทบจากเอดส์และส่งเสริมสุขภาพของคนชนเผ่าในชนบทต่อไป

ข้อ 40. การสิ้นสุดของมูลนิธินั้น นอกจากที่กฎหมายบัญญัติไว้แล้วให้มูลนิธิเป็นอันสิ้นสุดลงโดยมิต้องให้ศาลสั่งเลิก ด้วยเหตุต่อไปนี้

40.1 เมื่อมูลนิธิได้รับอนุญาตให้จดทะเบียนจัดตั้งเป็นนิติบุคคลแล้วไม่ได้รับทรัพย์สินตามคำมั่นเต็มจำนวน

40.2 เมื่อกรรมการมูลนิธิจำนวนสองในสามมีมติให้ยกเลิก

40.3 เมื่อมูลนิธิไม่อาจหากรรมการให้ครบตามจำนวนกรรมการที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ

40.4 เมื่อมูลนิธิไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้ไม่ว่าด้วยเหตุใด ๆ

หมวดที่ 12

บทเบ็ดเตล็ด

ข้อ 41. การตีความในข้อบังคับของมูลนิธิ หากเป็นที่สงสัยให้คณะกรรมการมูลนิธิโดยเสียงข้างมากของจำนวนกรรมการที่มีอยู่เป็นผู้ชี้ขาด

ข้อ 42.ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยมูลนิธิมาใช้บังคับเมื่อข้อบังคับของมูลนิธิมิได้กำหนดไว้

ข้อ 43. มูลนิธิต้องไม่ดำเนินการหาผลประโยชน์มาแบ่งปันกันหรือเพื่อบุคคลใด นอกจากเพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของมูลนิธินั้นเอง

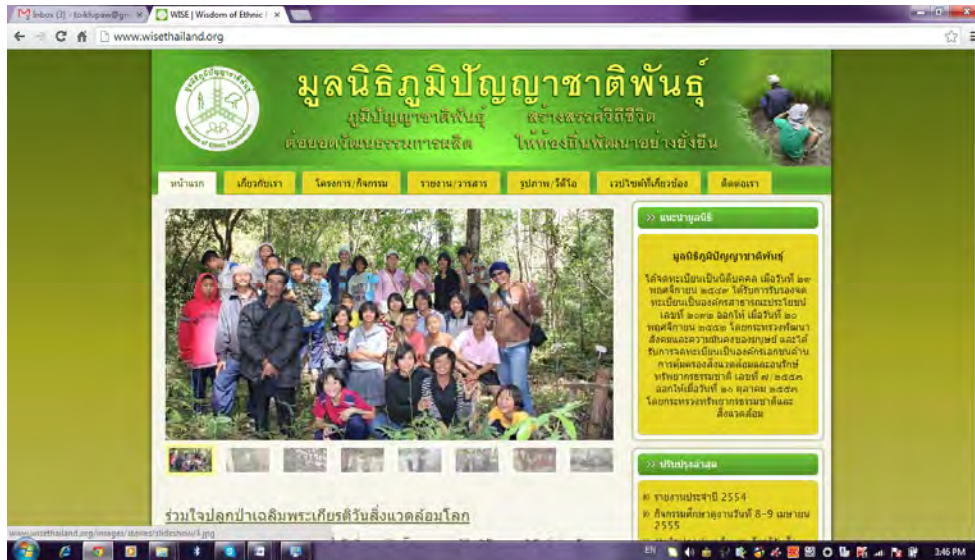
จากการประชุมสามัญประจำปีของคณะกรรมการบริหารมูลนิธิภูมิปัญญาชาติพันธุ์ในเดือนมีนาคม 2557 ที่ผ่านมามีมติรับรองและเห็นชอบแผนการดำเนินงานของมูลนิธิ ซึ่งในปีงบประมาณ 2557 และทางคณะกรรมการมูลนิธิได้ช่วยกันระดมทุนการทำงานจนสามารถขับเคลื่อนงานของมูลนิธิได้โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. **แผนงานการสร้างเครือข่ายการทำงานและการรณรงค์เพื่อสิ่งแวดล้อม (Networking Advocacy Campaign & Media Program)** เป็นการเปิดพื้นที่ให้กับคนท้องถิ่นในการนำเสนอแนวทางในการดูแลจัดการทรัพยากรธรรมชาติในชุมชนรวมทั้งนำเสนอความเป็นไปได้ในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดผลกระทบต่อชุมชนโดยตรงและทางอ้อม

วัตถุประสงค์

- 1.1 เพื่อสนับสนุนและรณรงค์ให้ผู้นำท้องถิ่นเข้าใจปัญหาสิ่งแวดล้อมจนสามารถนำไปสู่การวางแผนปฏิบัติการในชุมชนตนเองได้
- 1.2 เพื่อเผยแพร่ สื่อ วารสาร คู่มือต่างๆ ที่เกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อมใกล้ตัวให้ชุมชนได้รับรู้
- 1.3 เพื่อสนับสนุน ยกย่อง งานเขียน งานวิจัยของชุมชน ผ่านช่องทางสื่อต่างๆ
- 1.4 เพื่อเป็นสร้างจิตสำนึกในการรักงานเขียน งานอ่าน ในกลุ่มเด็กและเยาวชน

หน้าเว็บไซต์ของมูลนิธิฯ

เจ้าหน้าที่กำลังลำเลียงสื่อต่างๆ ที่ผลิตออกมาเพื่อนำไปแจกจ่ายให้กับชุมชน

ชุมชนต่างให้ความสนใจในการรับหนังสือที่ทางมูลนิธิฯ แจกจ่าย

เจ้าหน้าที่มูลนิธิฯ จัดวิทยุชุมชนเดือนละครั้ง

ผลการดำเนินงาน

หลังจากที่มีการเผยแพร่วารสาร สื่อตีพิมพ์ คู่มือต่างๆ ตลอดจนการจัดวิทยุชุมชนเดือนละครั้งสู่ชุมชนดังกล่าว ทำให้ชุมชนปกากะญอเกิดการตื่นตัวมากขึ้น เพราะได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารและความรู้จากวารสารที่ได้อ่านหรือที่ได้ยิน ทำให้ตระหนักถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการทำลายสิ่งแวดล้อม ส่งผลให้สภาพภูมิอากาศเปลี่ยนแปลง ฝนตกไม่ถูกต้องตามฤดูกาล ผลผลิตทางการเกษตรไม่ดีเท่าที่ควร ผลสะท้อนที่ชุมชนได้ยื่นออกมาคือ มีการร้องขออยากได้จำนวนวารสาร คู่มือ ข่าวสารต่างๆ ที่มากขึ้น เพราะเป็นที่ต้องการของชุมชน และถ้าเป็นไปได้อยากให้มีการแปลเป็นภาษาไทยด้วยเพราะจะเป็นประโยชน์มากให้กับกลุ่มเด็ก เยาวชนที่อ่านภาษาท้องถิ่น (ปกากะญอ) ไม่เป็น

2. แผนงานสนับสนุนโครงการพัฒนาชุมชนขนาดย่อม (Community – Based Environmental Initiatives Program) เพื่อสนับสนุนจุดเริ่มต้นของชุมชนในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมและวิถีชีวิตตามภูมิปัญญาชาติพันธุ์ควบคู่ไปกับองค์ความรู้สากล ซึ่งเราจะมีการกระจายโครงการตามความต้องการเร่งด่วนของชุมชน โดยการคัดเลือกจากโครงการที่ทางชุมชนนำเสนอมา ซึ่งทางมูลนิธิฯ ได้วางขอบเขตดังต่อไปนี้

ขอบเขตโครงการที่วางไว้

1. โครงการที่จะดำเนินงานต่างๆ ต้องเอื้อประโยชน์ต่อชุมชนโดยตรง
2. โครงการที่นำเสนอขึ้นต้องเป็นการทำงานร่วมกันในครัวเรือนอย่างต่ำ 5 ครัวเรือนขึ้นไป
3. ในการทำระบบชลประทานนั้น เมื่อครบ 3 ปีแล้ว ชุมชนจะต้องมีการจัดตั้งธนาคารข้าวขึ้นอย่างน้อยหนึ่งหลัง
4. ระยะเวลาที่โครงการกำลังดำเนินการนั้นอาจมีเจ้าหน้าที่โครงการของมูลนิธิฯ มาชี้แนะ หรือประเมินการดำเนินงานเป็นระยะๆ เพื่อให้การดำเนินโครงการได้อย่างราบรื่น
5. โครงการที่จะเสนอต่อมูลนิธิฯ นั้นจะต้องผ่านคณะกรรมการชุมชนอย่างชัดเจน
6. แต่ละโครงการที่จะดำเนินงานนั้น งบประมาณที่เสนอต้องไม่เกินกว่า 50,000 บาท
7. งบประมาณที่ผ่านการอนุมัตินั้นต้องผ่านชุมชนโดยตรง
8. โครงการที่อนุมัติแล้วแต่คณะกรรมการชุมชน หรือผู้นำชุมชนต่างๆ ไม่ยอมรับ โครงการนั้นก็จะถูกระงับไป จะไม่มีการดำเนินงานใดๆ
9. โครงการที่จะดำเนินงานนั้น ต้องไม่ส่งผลกระทบต่อหรือก่อปัญหาให้กับกลุ่มบุคคลหรือชุมชนใดๆ ทั้งสิ้น

วัตถุประสงค์โครงการ

1. เพื่อเพิ่มความมั่นคงทางโภชนาการให้กับคนในชุมชน
2. เพื่อเพิ่มพื้นที่ทำกินให้กับคนในชุมชน
3. เพื่อป้องกันความเสี่ยงจากภัยพิบัติทางธรรมชาติที่จะเกิดขึ้น

ภายใต้แผนงานดังกล่าวนี้เราได้แยกดำเนินกิจกรรมย่อยออกไปตามโครงการดังต่อไปนี้

2.1 โครงการด้านความมั่นคงปลอดภัยทางอาหารและโภชนาการ (Food security project)
ภายใต้โครงการดังกล่าว จะมีการแบ่งกิจกรรมย่อยๆ ออกไปอีกตามชุมชนต่างๆ ตามความจำเป็น
เร่งด่วนของชุมชนที่เสนอโครงการขึ้นมา เพื่อตอบสนองความต้องการของชุมชนและลดปัญหาความ
ขาดแคลนและเพิ่มความมั่นคงปลอดภัยทางอาหารให้กับชุมชน

ภาพรวมพื้นที่ทำกินของชุมชน

สาเหตุของการขาดแคลนพื้นที่ทำมาหากิน

การพังทลายของหน้าดิน

การระบาดของตัวหนอนชนิดต่างๆ

ด้วยสาเหตุที่เกิดขึ้นดังกล่าวเราจึงได้มีจัดทำกิจกรรมต่างๆ ภายใต้โครงการย่อยๆ ลงไปตามชุมชนดังนี้

2.1.1 โครงการปรับปรุงระบบการขุดลอกคลอง ชลประทาน และการเบิกที่นาผืนใหม่

ชุมชนช่วยกันขุดลอกคลองชลประทานตามพื้นที่นาที่ทำกิน

ช่วยกันเบิกที่นาผืนใหม่

ช่วยกันเก็บเกี่ยวผลผลิต

2.1.2 โครงการธนาคารข้าว มีการจัดตั้งธนาคารข้าวโดยกลุ่มสตรีในชุมชน

2.1.3 โครงการเกษตรผสมผสานและการปลูกข้าวทดลองนำร่องในชุมชน

2.1.4 โครงการเลี้ยงสัตว์ขนาดเล็กในครัวเรือน

มีการเลี้ยงแพะ ไก่ หมู และควาย

2.2 โครงการพัฒนาศักยภาพกลุ่มสตรี

มีการทอผ้า ผลิตเตาไฟ เพื่อจัดจำหน่ายเป็นอีกหนึ่งทางเลือกให้กับกลุ่มสตรีและเสริมรายได้จนเจือครอบครัว

2.3 โครงการด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

2.3.1 การทำแนวกันไฟ

2.3.2 การปลูกป่าฟื้นฟู

2.3.3 การทำฝายชะลอน้ำ

2.3.4 การทำวิจัยพันธุ์พืช สัตว์ และสมุนไพร

ตัวอย่างโปสเตอร์ที่ผลิตออกมา 3 แบบ

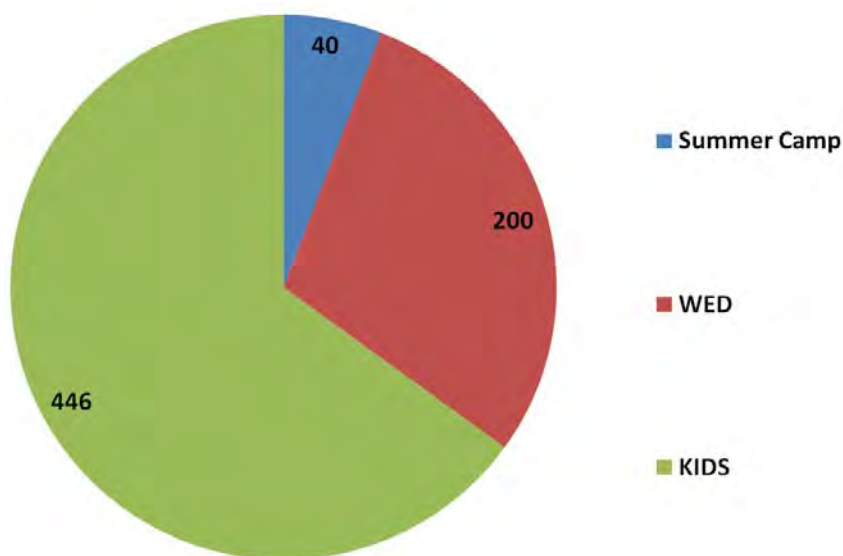
ผลการดำเนินงานภาพรวมของโครงการที่เกิดขึ้น

1. ได้ผลผลิตข้าวที่เพิ่มขึ้นจากเดิม
2. จำนวนที่นาเพิ่มมากขึ้นและระบบชลประทานในชุมชนที่ดีขึ้น
3. มีธนาคารข้าวเกิดขึ้นในชุมชน
4. ชุมชนในแต่ละครัวเรือนมีรายได้เข้ามาจุนเจือครอบครัวมากขึ้น
5. มีความรู้เท่าทันจากภัยธรรมชาติต่างๆ
6. ชุมชนเกิดการมีส่วนร่วมที่มากขึ้น
7. ชุมชนมีจิตสำนึกในการหวงแหนรักษาทรัพยากรธรรมชาติ

3. แผนงานพัฒนาหลักสูตรการศึกษาเพื่อสิ่งแวดล้อม (Environmental Curriculum Education Program) แผนงานนี้จะเป็นแผนงานหลักสูตรสิ่งแวดล้อมมุ่งสร้างความตระหนักรู้ด้านการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมโดยผ่านองค์ความรู้ ภูมิปัญญา และวัฒนธรรมชนเผ่าที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมควบคู่ไปกับองค์ความรู้ที่เป็นวิชาการ มีการผลิตสื่ออุปกรณ์เครื่องมือในการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถให้กับครูในการสอน โดยเน้นการดำเนินงานร่วมกันระหว่าง ชุมชน โรงเรียน มูลนิธิ โดยปีนี้ได้จัดทำกิจกรรมต่างๆ ตามแผนที่ได้วางไว้จนสำเร็จจะเห็นได้จากหัวข้อดังต่อไปนี้

1. การให้ความรู้ จัดอบรมให้กับชุมชน
2. จัดกิจกรรมในวันสำคัญด้านสิ่งแวดล้อมต่างๆ เช่น ค่ายสิ่งแวดล้อมภาคฤดูร้อน, วันสิ่งแวดล้อมโลก, ค่ายการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างครูจากโรงเรียนต่าง ๆ
3. การผลิตสื่อ วีดิทัศน์ เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม
4. การผลิตสื่ออุปกรณ์เพื่อใช้ในการเรียนการสอน
5. วีซีดีจำนวน 255 แผ่น ที่ถูกผลิตมาและแจกจ่ายตามชุมชนและโรงเรียนต่างๆ
6. The Disappearing Tomorrow จะเป็นเรื่องที่น่าสนใจมากที่สุด (พุงนี้ที่หายไป)

กิจกรรม (Events) ที่เกิดขึ้น แบ่งได้ตามสัดส่วนดังรูปต่อไปนี้

ตัวอย่างซีดี วีซีดี ที่ผลิตออกมา

รูปภาพประกอบกิจกรรมต่างๆ

ศาสตราจารย์จากมูลนิธิฯ เข้าร่วมประชุมแลกเปลี่ยนกับหน่วยงานองค์กร ภาคี

เจ้าหน้าที่มูลนิธิฯ ร่วมกับศาสตราจารย์เป็นวิทยากรด้านการใช้แผนที่ให้กับผู้เข้าอบรม

ผู้เข้าร่วมอบรมให้ความสนใจเป็นอย่างดี

เจ้าหน้าที่มูลนิธิฯ กำลังอธิบายการใช้สื่ออุปกรณ์ในการเรียนการสอน

นักศึกษาเรียนรู้การทำกิจกรรมร่วมกัน

ค่ายฤดูร้อน

เด็กๆ ช่วยกันปลูกต้นไม้ในวันสิ่งแวดล้อมโลก

4. แผนงานการพัฒนาและเสริมสร้างบุคลากรและเครือข่าย (Capacity Building Program) เป็นแผนงานที่จัดการอบรมให้กับเจ้าหน้าที่มูลนิธิฯ เช่น หัวหน้าผู้ประสานโครงการ เจ้าหน้าที่บัญชี ตลอดจนเจ้าหน้าที่จากในพื้นที่ เพื่อพัฒนาทักษะ ความรู้ ความสามารถ เพิ่มศักยภาพการทำงานเฉพาะด้าน และสามารถนำความรู้ที่ได้จากการฝึกอบรมต่างมาปรับใช้ในการทำงานและถ่ายทอดความรู้สู่ผู้อื่นได้ ซึ่งในปี 2557 ทางมูลนิธิฯ ได้มีกิจกรรมการจัดฝึกอบรมดังนี้

- 4.1 จัดอบรมเพิ่มทักษะการอ่านแผนที่และการใช้เครื่องมือ GPS เช่น การแบ่งพื้นที่จัดการ, การทำแนวเขตและการใช้แผนที่

4.2 การศึกษาดูงานด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยเรียนรู้กฎระเบียบ
การจัดการที่ชุมชนกำหนดขึ้น

5. แผนงานกิจกรรมที่ร่วมกับองค์กรภาคีอื่นๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน งานประชุมร่วมกับเครือข่ายต่างๆ (WISE Meeting, exchange meeting with Thai community networking group)

นำเสนอสื่อที่มีผลกระทบต่อกลุ่มชาติพันธุ์

ภาพบรรยากาศหลังการเสวนา

5.1 ประชุมวิชาการและเปิดตัวสื่อชนเผ่าพื้นเมือง

ประชุมวิชาการและเปิดตัวองค์กรสื่อชนเผ่าพื้นเมือง ระหว่างวันที่ 21 มีนาคม 2557 ทั้งนี้วัตถุประสงค์ในการจัดกิจกรรมดังกล่าวเพื่อให้สะท้อนภาพการนำเสนอข่าวของสื่อมวลชน จากภาพสะท้อนและมุมมองของชาติพันธุ์เห็นว่าการนำเสนอข่าวของสื่อมวลชนเป็นการเหมารวมและนำเสนอข่าวเชิงอคติลบต่อกลุ่มชาติพันธุ์ ผลกระทบที่เกิดจากการนำเสนอข่าวสร้างผลกระทบต่อการดำรงชีวิตของกลุ่มชาติพันธุ์ในเมืองไทยเป็นอย่างมาก เพื่อเป็นแนวทางการนำเสนอข่าวเชิงสร้างสรรค์ ทางเครือข่ายชนเผ่าพื้นเมืองและผู้ที่ทำงานในวงการสื่อสารมวลชนทั้งฝ่ายวิชาการ สื่อมวลชนอาชีพ สื่อมวลชนนักพัฒนาเอกชน ได้แลกเปลี่ยนความเห็น

ถ่ายรูปร่วมกับเครือข่ายสื่อในประเทศไทย

เปิดพิธีประชุมโดยคุณสุภิญญา กลางณรงค์

เข้าร่วมการประชุมเวที International Conference Consumer Protection in the Digital Age ระหว่างวันที่ 3-4 เมษายน 2557 ณ โรงแรมปรีณิพาเลซ เชียงใหม่ เป็นการประชุมระดับนานาชาติที่ทาง กสทช. ได้จัดร่วมกับ Consumers International และมูลนิธิคุ้มครองผู้บริโภค โดยการเชิญตัวแทนจากประเทศต่างๆ และนำเสนอผลงานทางวิชาการที่เกี่ยวกับการดำเนินงานยุคดิจิทัล

บรรยากาศการประชุมของคณะกรรมการฯ

บรรยากาศการประชุมของคณะกรรมการฯ

ประชุมคณะกรรมการอำนวยการฟื้นฟูวิถีชีวิตชาวกะเหรี่ยงระดับจังหวัดเชียงใหม่

ตามที่มติคณะรัฐมนตรี 3 สิงหาคม 2553 เรื่องแนวนโยบายฟื้นฟูวิถีชีวิตชาวกะเหรี่ยง ได้มีการจัดตั้งคณะทำงานระดับจังหวัดขึ้น จังหวัดเชียงใหม่ได้แต่งตั้งคณะทำงานแนวนโยบายฟื้นฟูวิถีชีวิตชาวกะเหรี่ยงจังหวัดเชียงใหม่ โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่เป็นประธานคณะกรรมการ ซึ่งได้มีการสรุปผลการดำเนินงานซึ่งที่ผ่านมาได้สนับสนุนงบประมาณการดำเนินงานที่บ้านมอวาคี อ.แม่ว่าง จ.เชียงใหม่ ซึ่งเป็นพื้นที่นำร่องด้านการศึกษาท้องถิ่น ได้มา

นำเสนอผลการดำเนินงานที่ผ่านมา และประชุมแนวทางการดำเนินงานของจังหวัดเชียงใหม่

เครือข่ายกะเหรี่ยงฯ และองค์กรภาคี ยื่นหนังสือถึง
นายกรัฐมนตรี ผ่านผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่

ประกอบพิธีเรียกขวัญนายพลละจี รักจงเจริญ
ที่สำนักงานเครือข่ายเกษตรกรรมภาคเหนือ

ติดตามกรณีการหายตัวของนายพลละจี รักจงเจริญ

หลังจากที่ได้ทราบข่าวการหายตัวของนายพลละจี รักจงเจริญ เครือข่ายกะเหรี่ยงเพื่อวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ร่วมกับภาคีองค์กรต่างๆ ได้ยื่นหนังสือถึงนายกรัฐมนตรีให้ดำเนินการติดตามหานายพลละจี รักจงเจริญ ที่ได้หายตัวไปหลังจากเจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติแก่งกระจานได้จับตัวไว้สอบสวนในข้อหาฉ้อโกงในวงกว้าง การหายตัวไปของนายพลละจีนั้นเป็นกระแสวิกฤตในสังคมเนื่องจากนายพลละจีเป็นผู้ซึ่งมีบทบาทสำคัญในเรื่องปกป้องคุ้มครองสิทธิของชาวบ้านโป่งลึก บางกลอย ซึ่งผ่านมาได้เคลื่อนไหวในพื้นที่อย่างต่อเนื่องมาตลอด การหายตัวไปของนายพลละจีได้มีตัวแทนชาวกะเหรี่ยงทั่วประเทศได้ลุกขึ้นมาเพื่อติดตามดำเนินคดีกับผู้ต้องสงสัยแม้จะผ่านไปแล้วเกือบหนึ่งปี ทว่าจนถึงขณะนี้ยังไม่มีความคืบหน้าแม้จะมีการออกมาเรียกร้องและร้องเรียนไปยังหลายหน่วยงาน อาทิเช่น คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ นายกรัฐมนตรี ฯลฯ แต่ไม่สามารถติดตามหาผู้กระทำความผิดได้

นอกจากการเคลื่อนไหวขององค์กรเครือข่ายแล้ว ยังมีการจัดประชุมวิชาการเกี่ยวกับการหายตัวไปของนายพลละจี รักจงเจริญ จัดโดยองค์กรพัฒนาเอกชนร่วมกับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เมื่อวันที่ พฤษภาคม 2557 ในเวทีเสวนาได้เชิญผู้นำที่เป็นชนเผ่ากะเหรี่ยง นักวิชาการ นักสิทธิมนุษยชน มาร่วมเวทีกันเป็นจำนวนมาก

ถ่ายรูปหลังจากจบการบรรยาย

ถ่ายรูปพร้อมกับเด็กเยาวชน โครงการ TH 342

เป็นวิทยากรให้ความรู้ด้านกลุ่มชาติพันธุ์ในประเทศไทย

โครงการพลังชีวิต (TH 342) ภายใต้การดำเนินงานของคริสตจักรแสงประทีป สภาคริสตจักรแห่งประเทศไทย ได้มีกิจกรรมด้านการเรียนรู้กลุ่มชาติพันธุ์ในประเทศไทย ได้เชิญมูลนิธิฯ มาเป็นวิทยากรให้ความรู้แก่เยาวชนที่อยู่ในโครงการ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเยาวชนชนเผ่าปกากะญอและชนเผ่าอื่นๆ ที่ติดตามบิดา มารดามาอาศัยอยู่ในเมืองเชียงใหม่ เยาวชนเหล่านี้ได้ห่างเหินกับวิถีชีวิตในชนบท ทราบว่าเด็กจำนวนมากไม่สามารถพูดภาษาชนเผ่าและไม่เข้าใจวิถีชีวิตของบรรพบุรุษ ผู้รับผิดชอบโครงการ TH 342 ได้ขอให้มูลนิธิฯ อนุญาตให้มูลนิธิฯ เป็นวิทยากรให้ความรู้แก่เยาวชนในโครงการฯ ครั้งที่ 1 เมื่อวันที่ 31 พ.ค. ครั้งที่ 2 เมื่อวันที่ 26 มิ.ย. และครั้งที่ 3 เมื่อวันที่ 28 ก.ค. 2557 ณ โบสถ์แสงประทีป อ.เมือง จ. เชียงใหม่

ป้ายประชุมเวทีขององค์กรเอกชนเวที ASFN

ป้ายเวทีรัฐและเอกชน ประชาสัมพันธ์งาน ASFN

ประชุมของเครือข่ายวนศาสตร์ชุมชนอาเซียน (ASFN)

ด้วยภาคประชาสังคม-เครือข่ายวนศาสตร์ชุมชนอาเซียน ได้มีการจัดประชุมภาคีภาคประชาสังคมควบคู่ไปกับคราวการประชุมของควบคู่กับการประชุมของเครือข่ายวนศาสตร์ชุมชนอาเซียน อย่างต่อเนื่องมาระยะหนึ่งแล้ว

ทั้งนี้เพื่อเป็นโอกาสให้ภาคประชาสังคมได้เข้าไปมีส่วนร่วมกับอาเซียนในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์ชุมชน และได้จัดการประชุมขึ้นครั้งแรกที่เมืองเสียมเรียบ ประเทศกัมพูชา ในปี พ.ศ. 2555 และจัดประชุมอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน โดยปีนี้เป็นการประชุมครั้งที่ 3 ซึ่งจะจัดขึ้นระหว่างวันที่ 22-23 พฤษภาคม 2557 ณ รัฐซาบาห์ ประเทศมาเลเซีย โดยเครือข่ายชนเผ่าพื้นเมืองในประเทศไทย เป็นองค์กรภาคีหนึ่งที่ได้รับเชิญเข้าร่วมประชุมครั้งนี้ จึงได้มีการจัดประชุมเตรียมการและสรรหาผู้แทนชนเผ่าพื้นเมืองที่จะเข้าร่วมเวทีครั้งนี้ จำนวน 2 คนได้เข้าร่วมในนามตัวแทนดังกล่าว โดยที่วันที่ 22-23 พฤษภาคม 2557 เข้าร่วมประชุมกับภาควิชาการในเวทีเครือข่ายวิทยาศาสตร์ชุมชนอาเซียน และระหว่างวันที่ 25-26 พฤษภาคม 2557 เพื่อเข้าร่วมประชุมในฐานะตัวแทนชนเผ่าพื้นเมืองในประเทศไทย และร่วมนำเสนอประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องใน 2 เวที และวันที่ 26 พฤษภาคม ได้มีการศึกษาดูงานในพื้นที่ไปดูแลจัดการทรัพยากรธรรมชาติในเขตอุทยานแห่งชาติที่อยู่ในเขตภูเขา KINABALU ซึ่งคนในชุมชนมีการจัดการทรัพยากรร่วมกับรัฐที่ได้ผลสำเร็จอีกแห่งหนึ่งในประเทศมาเลเซีย

บรรยากาศที่ประชุม ได้มีทหารจากค่ายกาวิลละมาสังเกตุการณ์ และสร้างความเข้าใจในสถานการณ์การยึดอำนาจรัฐ

บรรยากาศที่ประชุมเครือข่ายฯ

เวทีสรุปบทเรียนและวางแผนงานร่วมเพื่อการขับเคลื่อนงานขบวนการชนเผ่าพื้นเมืองในประเทศไทย

เวทีนี้เพื่อสรุปบทเรียนในการดำเนินของเครือข่ายชนเผ่าพื้นเมืองแห่งประเทศไทยในประเด็นงานต่างๆ และวางแผนงานดำเนินงานวันชนเผ่าพื้นเมืองแห่งประเทศไทยซึ่งจะจัดขึ้นในเดือนสิงหาคมในปี นี้ แต่ด้วยในช่วงระยะเวลาดังกล่าวเป็นช่วงทหารทำการยึดอำนาจได้มีการประกาศกฎอัยการศึกทำให้การประชุมอยู่ในการติดตามของเจ้าหน้าที่ทหารเป็นไปอย่างใกล้ชิด อย่างไรก็ตามการประชุมสามารถดำเนินการไปได้ต่อไป ในการประชุมได้หารือกันในเรื่องของการจัดงานมหกรรมชนเผ่าแห่งประเทศไทยปี 2557 ในวันที่ 9 สิงหาคม ในปีนี้จะได้มีการจัดงานระหว่างวันที่ 8-9 สิงหาคม เพื่อฉลองวันชนเผ่าพื้นเมืองร่วมกับนานาชาติโดยพร้อมเพรียงกัน และจะจัดงานมหกรรม

ชนเผ่าพื้นเมืองอีกครั้งหนึ่งวันที่ 28-30 พฤศจิกายน 2557 ณ วิทยาลัยโพธิวิชชาลัย อำเภอแม่สอด มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ นอกจากนั้นกระบวนการสร้างความเข้มแข็งให้องค์กรชาวบ้านนั้นมีความจำเป็นที่จะต้องหนุนเสริมองค์กรในพื้นที่โดยเฉพาะสหภาพชนเผ่าพื้นเมืองอำเภอกัลยาณิวัฒนา เครือข่ายชนเผ่าพื้นเมืองแม่สอด และสหภาพชนเผ่าพื้นเมืองภาคใต้ ซึ่งเป็นองค์กรที่มุ่งเสริมสร้างให้เกิดกระบวนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นด้วยตัวเอง จึงมีความจำเป็นที่จะต้องให้ทีมพี่เลี้ยงลงไปติดตามเป็นระยะๆ

ทีมงานและกรรมการหารือ

วางแผนงานสำหรับกระบวนการของ IMN

มอบรางวัลให้ตัวแทนรายการสปริง รีพอร์ต

พัฒนางานเครือข่ายสื่อชนเผ่าพื้นเมือง (IMN)

คณะกรรมการสื่อเครือข่ายชนเผ่าพื้นเมืองได้ประชุมหารือกันที่จะมีการมอบรางวัลให้แก่สื่อที่นำเสนอข่าวเกี่ยวกับชนเผ่าพื้นเมืองในประเทศไทย เพื่อเป็นตอบแทนน้ำใจและสร้างขวัญกำลังใจให้แก่ผู้สื่อข่าวที่ทุ่มเทงานข่าว ซึ่งได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการชุดหนึ่ง อันประกอบไปด้วย นักวิชาการด้านสื่อสารมวลชน นักพัฒนา และตัวแทน IMN คณะกรรมการได้ดำเนินการคัดเลือกตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดและทำการมอบรางวัลให้แก่สื่อมวลชนในงานวันชนเผ่าพื้นเมืองปี พ.ศ.2557 เมื่อวันที่ 9 สิงหาคม 2557 ณ อาคารหอประชุมสนามกีฬา 700 ปี จ. เชียงใหม่

ฝึกอบรมเวทีสิ่งแวดล้อมเนื่องในวันสิ่งแวดล้อมโลก ปี 2557

เวทีฝึกอบรมเยาวชนเรื่องสิ่งแวดล้อม ให้เข้าใจเรื่องสิ่งแวดล้อมให้แก่เด็กและเยาวชนได้ตระหนักถึงสิ่งแวดล้อม ในเวทีฝึกอบรมได้มีภาคปฏิบัติได้แก่ การจำลองสถานการณ์ปัญหาเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม การจำลองเรื่องผลกระทบในการสร้างเขื่อนที่จะมีผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชน รวมทั้งการเก็บขยะมูลฝอยในชุมชนให้สะอาด อีกทั้งมีการปลูกต้นไม้ประเภทไม้สามอย่างประโยชน์สี่อย่างในพื้นที่ชุมชนอีกด้วย

ชนกล้าไม้เพื่อปลูกในโครงการ

ขนส่งกล้าไม้ไปที่อำเภอแม่แจ่ม

ปลูกป่าชุมชนประเภทไม้สามอย่างประโยชน์สี่อย่าง

มูลนิธิฯ ได้รับการสนับสนุนกล้าไม้จากหน่วยงานรัฐได้แก่ ศูนย์เพาะชำกล้าไม้จังหวัดเชียงใหม่ อำเภอแม่ออน สถานีเพาะชำกล้าไม้เชียงใหม่ ห้วยหินดำ ศูนย์ศึกษาพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ อันเนื่องมาจากพระราชดำริ ทั้งนี้ได้ขอรับการสนับสนุนกล้าไม้แล้วนำไปแจกจ่ายให้ชุมชนที่มีความประสงค์ปลูก ในปี พ.ศ. 2557 มูลนิธิฯ ได้นำไปให้ชุมชนปลูกกล้าไม้ได้แก่

1. บ้านขุนวิน ต.แม่วาง อ.แม่วิน จ.เชียงใหม่
2. บ้านแม่เตี้ยะ ต.คอยแก้ว อ.จอมทอง จ.เชียงใหม่
3. องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านทับ อ.แม่แจ่ม จ.เชียงใหม่
4. บ้านอาจารย์วี ไปปลูกในสวนที่อำเภอแม่สะเรียง จ.แม่ฮ่องสอน

เวทีประชุมด้านคุ้มครองสิทธิผู้บริโภคชนเผ่าพื้นเมือง
และชาติพันธุ์พื้นฐระดับภาค ที่จังหวัดเชียงใหม่

เวทีสรุปบทเรียนการดำเนินงานด้านชนเผ่าพื้นเมือง
และชาติพันธุ์ระดับประเทศ กรุงเทพมหานคร

กระบวนการงานคุ้มครองผู้บริโภคร่วมกับ กสทช.

เครือข่ายชนเผ่าพื้นเมืองและกลุ่มชาติพันธุ์ ได้ผลักดันให้ กสทช. สนับสนุนให้มีเวทีให้ความรู้สำหรับกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆเป็นการโดยเฉพาะ ทั้งนี้ได้เน้นเรื่องการคุ้มครองผู้บริโภคในกลุ่มที่เป็นชาติพันธุ์ให้มีสิทธิในการเข้าถึงสื่อและรู้เท่าทันสื่อที่มีการกระจายเสียงและภาพตามช่องรับสัญญาณต่างๆในขณะนี้ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้บริโภคได้รู้และเข้าใจไม่ให้เกิดเป็นเหยื่อของการโฆษณาชวนเชื่อเกินจริง

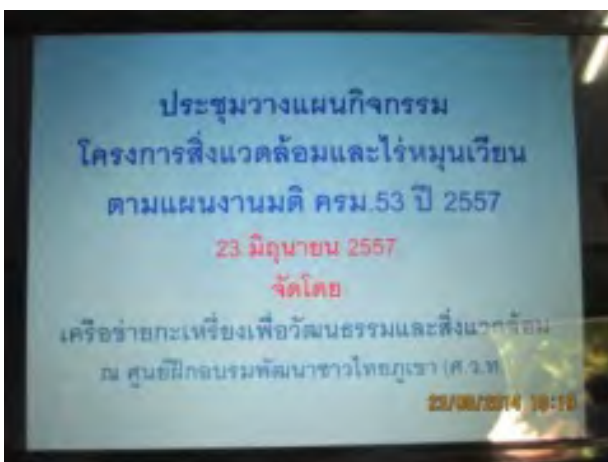
ในโอกาสนี้ได้มีการจัดตั้งตัวแทนเป็นคณะทำงานที่มาจากตัวแทนจากกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆเพื่อขับเคลื่อนงาน โดยเบื้องต้นนี้ได้มีการประชุมตามภูมิภาคต่างๆ ได้แก่ ภาคเหนือที่จังหวัดเชียงใหม่ ภาคกลางที่กรุงเทพมหานคร ภาคใต้ที่จังหวัดภูเก็ต และภาคอีสานที่จังหวัดขอนแก่น หลังจากประชุมเวียนตามภูมิภาคต่างๆครบแล้วได้มีเวทีสรุปผลอีกครั้งหนึ่งที่กรุงเทพมหานคร

ตัวแทนกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม นำเสนอความคืบหน้าในการจัดทำร่างเขตพื้นที่คุ้มครองฯ ให้แก่คณะทำงานรับทราบ

ผู้เข้าร่วมประชุมได้แสดงความคิดเห็นและอภิปรายสาระร่างเขตพื้นที่คุ้มครองฯ

ประชุมโครงการสิ่งแวดล้อมและไร่มุมนเวียนฯ

รูปพื้นที่เขตวัฒนธรรมพิเศษ บ้านขุนแม่หยอด

ประกาศพื้นที่เขตวัฒนธรรมพิเศษ

ตามที่ประกาศ ครม. 3 สิงหาคม 53 ว่าด้วยแนวนโยบายฟื้นฟูวิถีชีวิตชาวกะเหรี่ยง ได้มีแผนดำเนินงานใน ส่วนของหน่วยงานที่ระบุในมติครม. โดยที่กรรมการชุดดังกล่าวได้รับการสนับสนุนงบประมาณเพื่อดำเนินงานในปี 2557 ซึ่งมีการจัดประชุมวางแผนงานหลายครั้ง ในจังหวัดเชียงใหม่และแม่ฮ่องสอนได้มีการดำเนินงานผลักดัน พื้นที่เขตวัฒนธรรมพิเศษเพิ่มเติมจากพื้นที่มอวาศีซึ่งเคยประกาศไปก่อนหน้านี้ ในปี 2557 ได้มีการประกาศ เพิ่มเติมอีก 3 หมู่บ้านได้แก่ บ้านแม่อุ้มพาย ต.แม่โถ อ.แม่ลา้อย จ.แม่ฮ่องสอน บ้านขุนแม่หยอด ต.แม่นาจร อ.แม่แจ่ม จ.เชียงใหม่ และบ้านแม่จอก ต.ป่าแป๋ อ.แม่แตง จ.เชียงใหม่ พื้นที่ทั้ง 3 แห่งนี้เป็นชุมชนที่มีวิถีชีวิตแบบ ดั้งเดิมค่อนข้างเห็นได้ชัดโดยเฉพาะเรื่องการประกอบอาชีพแบบยังชีพ ประชากรมีอาชีพปลูกข้าวไร่หรือทำไร่ หมุนเวียน ซึ่งเป็นรูปแบบการผลิตที่มีความยั่งยืนอีกรูปแบบหนึ่ง ดังนั้นการประกาศพื้นที่วัฒนธรรมพิเศษทั้ง 3 หมู่บ้านนี้เป็นการตอกย้ำว่าชุมชนมีแนวการดำเนินชีวิตที่แตกต่างจากบริบทสังคมอื่น

นางสาวโชไรต้า ซาลวลา ประธานฯ
กล่าวเปิดพิธีงานสมัชชาคุ้มครองฯ

ประชุมสมัชชาคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

สมัชชาคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ได้เล็งเห็นความสำคัญของปัญหาวิกฤติ สิ่งแวดล้อมที่ปรากฏในปัจจุบัน นับวันจะทวีความรุนแรงมากขึ้น เริ่มส่งผลกระทบต่ออารยธรรมชีวิตของประชาชน ในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากทรัพยากร ผนวกกับสถานการณ์การเมือง โดยคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ได้ มีคำสั่งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกหน่วยงาน ดำเนินการประสานงาน ปรารบปราม หยุดยั้งการบุกรุกทำลาย ทรัพยากรป่าไม้ ติดตามผลคดี พื้นฟูสภาพป่าที่ถูกบุกรุกทำลายให้คืนสภาพป่าที่สมบูรณ์ โดยเน้นให้เกิดการ ประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาคประชาชน และองค์กรชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการดังกล่าว อย่างจริงจัง

จากสถานการณ์ดังกล่าว ทางสมัชชาคุ้มครองสิ่งแวดล้อมฯ เห็นว่า องค์กรภาคเอกชน ภาคประชาสังคม

โดยเฉพาะพื้นที่ภาคเหนือ ซึ่งได้ทำงานกับชุมชนมาเป็นเวลานาน ต่างล้วนมีบทเรียน ประสบการณ์ของการส่งเสริม สนับสนุนให้ชุมชนจัดตั้งกลุ่ม ในการจัดการ ดูแลรักษาทรัพยากรมาอย่างต่อเนื่อง และเผชิญกับสถานการณ์ปัญหาตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ทางคณะกรรมการสมัชชาฯ จึงได้จัดให้มีเวทีสมัชชา “สิ่งแวดล้อมภาคเหนือ” ขึ้นในวันที่ 21 กรกฎาคม 2557 โดยมีวัตถุประสงค์สำคัญ เพื่อที่จะให้กลุ่ม องค์กรเครือข่ายด้านสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ภาคเหนือ ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้สถานการณ์ปัญหา วิถีชีวิตด้านสิ่งแวดล้อมที่กำลังเกิดขึ้นในปัจจุบัน อีกทั้งได้นำเอาบทเรียน ประสบการณ์ การทำงานของแต่ละพื้นที่ ในกลุ่มประเด็นงานต่างๆ มาบอกเล่า แลกเปลี่ยนร่วมกัน ทั้งนี้เพื่อหาแนวทางการจัดการปัญหาที่เหมาะสม สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน จัดเมื่อวันที่ 21 กรกฎาคม 2557 ณ ห้องทิพย์พิมาน โรงแรมเชียงใหม่แกรนด์วิว จังหวัดเชียงใหม่

ยื่นหนังสือถึง คสช.ผ่านแม่ทัพภาค 3

พิธีมอบเงินบริจาคให้เด็กหญิงแอ ผ่านหัวหน้าศูนย์บ้านพักเด็กฯ

ยื่นหนังสือให้ติดตามการดำเนินผู้กระทำความผิดกรณีนายจ้างทำร้ายเด็กหญิงแอ

เมื่อต้นปี 2556 เกิดเหตุการณ์นายจ้างสองสามีภรรยาทำร้ายร่างกายเด็กหญิงชาวกะเหรี่ยงด้วยการเอาน้ำร้อนลวกตัวเด็กทำให้ร่างกายได้รับความเจ็บปวดแสนสาหัส ในครั้งนั้นเครือข่ายกะเหรี่ยงเพื่อวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมและองค์กรภาคี 20 องค์กร ออกแถลงการณ์เรียกร้องความเป็นธรรมจากหน่วยงานต่างๆ ช่วยเหลือเยียวยาให้แก่เด็กหญิงแอ(นามสมมุติ) พร้อมกันนั้นเครือข่ายกะเหรี่ยงฯได้เปิดบัญชีรับการบริจาคจากผู้มีจิตศรัทธาตามที่ได้แจ้งให้ทราบไปแล้วนั้น ขณะนี้ได้รับเงินบริจาครวมทั้งสิ้น 37,290 บาท (สามหมื่นเจ็ดพันสองร้อยเก้าสิบบาทถ้วน) ทางเครือข่ายกะเหรี่ยงฯได้เป็นตัวแทนมอบเงินจำนวนนี้ให้เด็กหญิงแอโดยโอนเข้าบัญชีกองทุนเด็กหญิงแอที่ดูแลโดยศูนย์บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดกำแพงเพชร ทั้งนี้รับมอบนายธนวัฒน์ สกิต ผอ.ศูนย์บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดกำแพงเพชร เมื่อวันที่ 24 กรกฎาคม 2557

สำหรับเด็กหญิงแอได้รับการรักษาบาดแผลบริเวณแขนพับจนใช้การได้แล้วและรอการผ่าตัดร่างกายส่วนอื่นๆอีกตามลำดับ ขณะที่ศาลได้ตัดสินให้สองสามีภรรยาชดใช้ค่าเสียหายเป็นเงิน 4,200,00 บาท และเมื่อวันที่

22 กรกฎาคม 2557 เครือข่ายกะเหรี่ยงฯได้ทำหนังสือร้องเรียนให้คณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) เพื่อร้องเรียนให้ดำเนินการติดตามกรณีการละเมิดสิทธิ เมื่อวันที่ 21 กรกฎาคม 2557 ตัวแทนชนเผ่าพื้นเมืองนำโดย นายไวยิ่ง ทองปือ ได้ยื่นหนังสือถึงหัวหน้า คสช. ผ่านแม่ทัพภาคที่ 3 พลเอกปรีชา จันทร์โอชา เพื่อขอให้หัวหน้า คสช. หลังจากนั้นได้รับการตอบรับจาก คสช. ว่าคดีได้ดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมาย สำหรับการติดตามผู้ร้าย มาดำเนินคดีได้มอบหมายให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ดำเนินการต่อไป

ฝึกอบรมการทำไวน์ผลไม้

ตมน้ำผลไม้เข้าเชื้อเพื่อทำการหมัก

จัดฝึกอบรมการทำไวน์ผลไม้ (มะเกี๋ยง)

เนื่องด้วยพื้นที่บนพื้นที่สูงมีผลไม้ตามท้องถิ่นมีหลายชนิด อาทิเช่น มะเกี๋ยง หว้า บ๊วย กัลย ฯลฯ ทำให้ผลไม้เหล่านั้นหล่นและเน่าเสียโดยเปล่าประโยชน์ แนวคิดที่จะเพิ่มมูลค่าผลผลิตให้เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่มขึ้นสามารถเก็บไว้ได้นาน ทั้งนี้ผลิตภัณฑ์ไวน์ผลไม้เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีแอลกอฮอล์ทำให้ต้องตระหนักถึงผลเสียที่อาจก่อให้เกิด เด็ก เยาวชนมอมเมาอาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของคนท้องถิ่นได้ ในการฝึกอบรมไวน์ผลไม้ในครั้งนี้ทำให้ผู้เข้าฝึกอบรมได้เรียนรู้วิธีการทำไวน์ผลไม้สำหรับบริโภคเองได้

สมัครเป็นสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ (สปช.)

ตามที่คณะรักษาความมั่นคงแห่งชาติ (คสช.) ได้ทำการยึดอำนาจรัฐและในเวลาต่อมามีการประกาศเปิดรับสมัครสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ (สปช.) โดยมีแบ่งออกเป็นกลุ่มต่างๆ ในกลุ่มของชนเผ่าได้มีการรับรองคุณสมบัติผู้ที่จะเข้าไปในนามของชนเผ่ารวมทั้งสิ้น 10 คน และ 1 ในนั้นนายไวยิ่ง

ทองป้อ ประธานมูลนิธิฯ ได้ถูกนำเสนอชื่อเพื่อเข้ารับ
 สมัครงานสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติด้วย โดยให้ลง
 สมัครงานในกลุ่มอื่นๆ โดยส่งสมัครงานในนามของมูลนิธิ
 ภูมิปัญญาชาติพันธุ์ อย่างไรก็ตามผลการคัดเลือก
 ปรากฏว่าผู้สมัครงานที่มาจากกลุ่มชาติพันธุ์ไม่ได้รับการ
 เสนอชื่อเป็นสมาชิกแม้แต่คนเดียว

ออกรายการคิดเพื่อชาติ

คลังสมอง วปอ. ได้เชิญให้เข้าร่วมออกรายการคิดเพื่อชาติ ซึ่งออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ ทูรู ในปี 2557
 ได้อออกรายการจำนวน 2 ครั้ง รวม 4 ตอน ความยาวตอนละ 30 นาที โดยที่สองตอนแรกนั้นได้อออกรายการเรื่อง
 สถาบันพระมหากษัตริย์กับการพัฒนานบนพื้นที่สูง มีผู้เข้าร่วมรายการได้แก่ นายคะแวน ศรีสมบัติ นายเกิด
 พนากำเนิด และนายไวยิ่ง ทองป้อ ออกอากาศตอนที่ 1 เมื่อวันที่ 11 กันยายน 2557 ออกอากาศตอนที่ 2 เมื่อวันที่
 18 กันยายน 2557 รายการคิดเพื่อชาติ ดำเนินรายการโดยพลตรี ดร.สิทธิเดช วงศ์ปรัชญา คลังสมอง วปอ.
 ออกอากาศวันพฤหัสบดี เวลา 21.30-22.00 น.ทาง Truevision 2 ซึ่งตอนหนึ่งได้กล่าวถึง ไร่หมุนเวียว่า หัก
 สำคัญของไร่หมุนเวีย (ซี) ไร่หมุนเวียไม่ใช่ไร่เลื่อนลอย แต่ไร่หมุนเวียเป็นพื้นที่ทำกินหรือพื้นที่เพาะปลูกข้าวไร่
 เป็นการใช้ที่ดินระยะสั้นทิ้งไว้ระยะยาว ลักษณะสำคัญคือเป็นการใช้ที่ดินที่ไม่มีการไถพรวนพลิกหน้าดินจึงไม่ทำ

ให้เกิดการชะล้างหน้าดิน ไม่เกิดการพังทลาย เพราะต้นไม้โตไม่ตายทำให้การฟื้นตัวของต้นไม้เป็นไปอย่างรวดเร็ว ซึ่งมีปลูกข้าวไร่เป็นหลักแต่มีพืชอื่นในไร่หลากหลายชนิดเป็นการปลูกพืชผสมผสานเป็นการรักษาพันธุ์พืชพื้นบ้านจนมีคนเรียกไร่หมุนเวียนว่าเป็น”มารดาอาหาร” ไร่หรือไร่หมุนเวียนเน้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน ไม่ได้มุ่งหวังผลิตเพื่อจำหน่ายหรือขาย

ดังนั้นจึงใช้พื้นที่จำกัด ตามรอบหมุนเวียน

และไร่หมุนเวียนไม่ได้ บุกเบิกป่าใหม่แต่

เป็นพื้นที่เดิมที่เคยเป็น ไร่ข้าวหรือเรียกว่าไร่

ซาก (ซี) ไร่หมุนเวียนไม่ ใช้สารเคมีกำจัด

วัชพืช และศัตรูพืชมี ระบบการจัดการที่

เฉพาะของระบบมี สมุนไพร มีระบบ

การกำจัดศัตรูพืช เช่น การวางกับดักชนิด

ต่างๆ ที่เหมาะกับ ศัตรูพืช นั้นๆ ไร่

หมุนเวียนอยู่บนพื้นฐาน ของการเคารพสิ่ง

เหนือธรรมชาติไม่ใช่ผลิตเพื่อหล่อเลี้ยงให้ร่างกายอึดได้เติบโตเท่านั้นแต่หมายถึงความสัมพันธ์ที่เคารพต่อสิ่งเหนือธรรมชาติ

เวทีพลเมืองปฏิรูป

เวทีพลเมืองปฏิรูป เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนได้สะท้อนสภาพปัญหาของตนเองต่อสภาปฏิรูปแห่งชาติ โดยมีวาระ “การบริหารจัดการท้องถิ่น เพื่อความยั่งยืน” วันศุกร์ที่ 22 สิงหาคม 2557 ห้องปาล์มหลวง ชั้น 3 โรงแรมโลตัสปางสวนแก้ว จังหวัดเชียงใหม่ เสวนา “การบริหารจัดการท้องถิ่น เพื่อความยั่งยืน” โดย อดีต ปลัดกระทรวงมหาดไทย สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กร การปกครองส่วนท้องถิ่น คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ประธานหอการค้าจังหวัดเชียงใหม่ กลุ่มภาคีเชียงใหม่จัดการตนเอง คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ประธานสภาอุตสาหกรรมจังหวัดเชียงใหม่ เครือข่ายเกษตรทางเลือก ภาคเหนือ สำหรับเสวนา “เชียงใหม่ จังหวัดจัดการตนเอง” โดย นักวิชาการอิสระ เครือข่ายแม่ญิงเชียงใหม่ ในนามภาคประชาชน เครือข่ายองค์กรชุมชนเมืองเชียงใหม่ นายกเทศมนตรีนครเชียงใหม่ หอการค้าจังหวัดเชียงใหม่ ผังเมืองและโยธาธิการจังหวัดเชียงใหม่ เครือข่ายบ้านชุมชนเย็น กลุ่มรักษ์บ้านรักษ์เมืองจังหวัดเชียงใหม่

เวทีสมัชชาพลเมืองเชียงใหม่ ปี 2557

“สถานงาน เสริมพลัง ปฏิรูปประเทศไทยให้เชียงใหม่เป็นมหานครแห่งสุภาพะ” วันที่ 17 กันยายน 2557 ณ ห้องประชุมองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ เปิดงาน “สมัชชาพลเมืองเชียงใหม่ ปี2557” โดยการฉายวิทัศน์ทัศน์รปูงานสมัชชาพลเมือง ปี 2556และสรุปรายงานความคืบหน้าการสานงาน เสริมพลัง สร้างสรรค์เชียงใหม่ จากมติสมัชชาพลเมืองปี 2556 พลเมืองเชียงใหม่ร่วมสร้างวิสัยทัศน์ “ เชียงใหม่มหานครแห่งสุภาพะ”ร่วมเสนอ และลงมติสมัชชาพลเมือง ด้านสุขภาพ ตามวาระสมัชชาสุขภาพจังหวัดเชียงใหม่ ร่วมเสนอและลงมติสมัชชาพลเมืองเชียงใหม่ “นโยบายสาธารณะและแนวทางในการสานงาน เสริมพลัง ปฏิรูปประเทศไทย ให้เชียงใหม่เป็นมหานครแห่งสุภาพะ”

1. ข้อเสนอโยบายสาธารณะการพัฒนาตัวเมืองเชียงใหม่
โดย ภาคืขับเคลื่อนเรื่องเชียงใหม่จัดการตนเอง
2. ข้อเสนอโยบายสาธารณะด้านรัฐสวัสดิการ
โดย เครือข่ายหลักประกันสุขภาพและรัฐสวัสดิการจังหวัดเชียงใหม่
3. ข้อเสนอโยบายสาธารณะการสร้างสวัสดิการชุมชน โดยชุมชน
โดย เครือข่ายกองทุนสวัสดิการชุมชน และ สภาองค์กรชุมชน จังหวัดเชียงใหม่
4. ข้อเสนอโยบายสาธารณะว่าด้วยศาสนธรรมกับสุภาพะ
โดย เครือข่ายข่ายศาสนิกสัมพันธ์จังหวัดเชียงใหม่
5. ข้อเสนอโยบายสาธารณะว่าด้วยที่อยู่อาศัยที่มั่นคงของประชาชน
โดย เครือข่ายบ้านมั่นคงจังหวัดเชียงใหม่
6. ข้อเสนอโยบายการปฏิรูปที่ดินโดยชุมชน
โดย เครือข่ายปฏิรูปที่ดินโดยชุมชนจังหวัดเชียงใหม่
7. ข้อเสนอโยบายเกษตรเพื่อเชียงใหม่มหานครแห่งสุภาพะ

โดย เครือข่ายเกษตรทางเลือก/เกษตรอินทรีย์จังหวัดเชียงใหม่

8. ข้อเสนอ การศึกษาเพื่อเชียงใหม่มหานครแห่งสุขภาพ
โดย เครือข่ายการศึกษาทางเลือกจังหวัดเชียงใหม่
9. ข้อเสนอ นโยบายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อเชียงใหม่มหานครแห่งสุขภาพ
โดย เครือข่ายอาสาสมัครทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเชียงใหม่
10. ข้อเสนอ นโยบายสิทธิพลเมือง สิทธิชนเผ่าพื้นเมือง
โดย เครือข่ายชนเผ่าพื้นเมือง จังหวัดเชียงใหม่
11. ข้อเสนอ สื่อชุมชน โดยชุมชน เพื่อเชียงใหม่มหานครแห่งสุขภาพ
โดย เครือข่ายวิทยุชุมชน จังหวัดเชียงใหม่
12. ข้อเสนอพลเมือง
โดยเครือข่ายคณะกรรมการภาคประชาสังคม สภาพัฒนาการเมืองจังหวัดเชียงใหม่

กรรมการ คปค. นำเสนอการร่างพระราชบัญญัติฯ

แบ่งกลุ่มระดมความคิดเห็น

สัมมนาเรื่อง โครงการเวทีระดมความคิดเห็นหลักการสิทธิชุมชนในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และร่างพระราชบัญญัติสิทธิชุมชน

การประชุมดังกล่าวจัดโดยสำนักงานคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย เมื่อวันที่ 20 กันยายน 2557 ณ ห้องประชุม วชิรธาร โรงแรมฮอลิเดย์การ์เด้นท์ แอนด์ รีสอร์ท อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ได้เชิญหน่วยงานต่างๆ ในภาคเหนือเพื่อรับฟังความเห็นเกี่ยวกับสิทธิชุมชนในรัฐธรรมนูญใหม่ สืบเนื่องจากการมีการยึดอำนาจรัฐโดยคณะความมั่นคงแห่งชาติหรือ คสช. ซึ่งอยู่ในช่วงการร่างรัฐธรรมนูญ และกำลังระดมจากหน่วยงานที่เคลื่อนไหวด้านการเมืองเช่นคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย (คปค.) ได้ลงมารับความเห็นเกี่ยวกับสิทธิชุมชน ในเวทีที่ตัวแทนกลุ่มชาติพันธุ์ได้นำเสนอเรื่องตัวตนของชนเผ่าพื้นเมืองในประเทศไทยซึ่งเป็นประเด็นที่มีการถกเถียงกันมากเนื่องจากรัฐบาลไทยแม้จะเซ็นรับรองอนุสัญญา แต่รัฐไทยก็ปฏิเสธว่าประเทศไทยไม่มีชนเผ่าพื้นเมืองอาศัยอยู่ ทำให้ไม่สามารถบรรจุคำว่าชนเผ่าพื้นเมืองในรัฐธรรมนูญได้ ดังนั้นความพยายามที่จะให้รัฐไทยยอมรับจึงจำเป็นต้องทำ

ความเข้าใจและผลักดันไปหลายช่องทาง

เวทีเตรียมความพร้อมกับการประกาศพื้นที่มรดก
โลก

บรรยายภาคที่ประชุม

เตรียมความพร้อมกับการประกาศพื้นที่มรดกโลก

ทราบข้อมูลว่ารัฐบาลไทยได้ยื่นขอขึ้นทะเบียนกลุ่มป่าแก่งกระจานเป็นมรดกโลก และปลายปี 2557 คณะกรรมการพิจารณการขึ้นทะเบียนมรดกโลก จะรับฟังข้อมูลเพิ่มเติมจากภาคส่วนต่าง ๆ โดยจะเชิญให้ข้อมูลเพิ่มเติม ดังนั้น เห็นว่ามีความจำเป็นเร่งด่วน ที่จะแจ้งให้ชุมชนที่ได้รับผลกระทบได้รับทราบข้อมูล และให้ข้อเสนอแนะจากชุมชนที่ได้รับผลกระทบ ในอนาคต จึงจะจัดเวทีทำความเข้าใจและจัดทำข้อเสนอของชุมชนต่อการเสนอกลุ่มป่าแก่งกระจานเป็นมรดกโลก ขึ้น ในวันที่ 15 กันยายน 2557 ณ ห้องประชุมโรงเรียนสวนผึ้งวิทยาคม อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี

ในเวทีได้มีการได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับกฎเกณฑ์การประกาศมรดกโลกให้ผู้นำข่าวเกาะเหียงในพื้นที่ได้เข้าใจ และมีสื่อมวลชนที่ทำงานด้านสิทธิมนุษยชน เช่น ปริง รีพอร์ท มาบันทึกเทปเพื่อนำเสนอข่าวให้สาธารณชนรับทราบต่อไป

ถ่ายรูปกับคณะทำงานสมัชชาองค์กรเอกชน

ฟังการบรรยายจากวิทยากร

สมัชชาองค์กรเอกชนด้านสิ่งแวดล้อม

ประชุมสมัชชาองค์กรเอกชนด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สัมมนาวิชาการ ประชาชน ปฏิรูปธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม ระหว่างวันที่ 14-16 กันยายน 2557 กรุงเทพมหานคร ในเวทีสมัชชาได้มีการนำเสนอสถานการณ์สิ่งแวดล้อมในประเทศไทยโดยตัวแทนองค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรชุมชนต่างๆที่เป็นสมาชิก ในเวทีได้มีการคัดเลือกคณะกรรมการองค์กรเอกชนด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมชุดใหม่แทนชุดที่หมดวาระลง จากการตรวจสอบทราบว่ามูลนิธิภูมิปัญญาชาติพันธุ์ไม่มีชื่ออยู่ในทะเบียนขององค์กรเอกชนด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในโอกาสนี้จึงขอสิทธิในฐานะที่มีเอกสารจากมูลนิธิยืนยันเป็นสมาชิกภาพ จึงทำให้คณะกรรมการฯเห็นชอบรับหลักการให้มูลนิธิภูมิปัญญาชาติพันธุ์ได้รับสิทธิในการคัดเลือกกรรมการชุดใหม่ฯ ในฐานะสมาชิกที่เพิ่งได้รับการรับรองจากที่ประชุม

Bijoy p.Barua

ประสานความร่วมมือ

Dr. Bijoy P.Barua Professor (sociology/Development Studies) จาก East West University Dhaka ได้มาศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับชนเผ่ากะเหรี่ยงซึ่งมีความสนใจในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติของชนเผ่ากะเหรี่ยง โดยเบื้องต้นนี้ได้สัมภาษณ์ผู้นำที่เป็นกะเหรี่ยงในประเทศไทยและกะเหรี่ยงที่ทำงานในประเทศพม่าเพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการวางแผนงาน

หลังจากได้กลับไปประเทศอินเดียได้มีโครงการสัมภาษณ์เชิงลึกกับตัวแทนชนเผ่ากะเหรี่ยงที่เป็นผู้หญิงและตัวแทนชนเผ่ากะเหรี่ยงผู้ชาย โดยให้มูลนิธิภูมิปัญญาชาติพันธุ์เป็นผู้ประสานงานเอื้อเฟื้อเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลในครั้งนี้

ให้สัมภาษณ์นักวิชาการ เกี่ยวกับชาติพันธุ์กับชนเผ่าพื้นเมือง

กระบวนการขับเคลื่อนภาคประชาชน ที่ประกอบไปด้วยกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆในนามชนเผ่าพื้นเมืองแห่งประเทศไทย ซึ่งประกอบด้วยกลุ่มชนต่างๆจากทั่วประเทศกว่า 40 ชนเผ่า กลุ่มชาติพันธุ์เหล่านี้ได้รวมกันเพื่อ

ผลักดันให้รัฐรองรับสิทธิในการจัดการของตนเอง หนึ่งในนั้นได้มีการนิยามตัวตนของกลุ่มชาติพันธุ์ว่า ชนเผ่าพื้นเมืองเพื่อสอดคล้องกับการประกาศของสหประชาชาติว่าด้วยปฏิญญาชนเผ่าพื้นเมืองโลก แต่ด้วยประเทศไทยรัฐปฏิเสธว่าชนเผ่าพื้นเมืองในประเทศไทย ดังนั้นนักวิชาการทำการศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับผลักดันเรื่องชนเผ่าพื้นเมืองในประเทศไทยทำการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่องค์กรเหล่านั้น โดยที่ข้อมูลส่วนแรกเกี่ยวกับองค์กรโดยตรงเช่น วัตถุประสงค์ของการตั้งองค์กร การดำเนินงานแผนงานต่างๆ ผลที่ได้รับจากการดำเนินงาน ฯลฯ และส่วนที่สองสัมภาษณ์ความเห็นเรื่องชนเผ่ากะเหรี่ยงกับคำว่าชนเผ่าพื้นเมืองในประเทศไทย

เวทีคัดเลือกตัวแทนชนเผ่าเข้าเป็นกรรมการ สป.สช.

อนุกรรมการควบคุมคุณภาพและมาตรฐานบริการสาธารณสุขระดับเขตพื้นที่

คัดเลือกตัวแทนเข้าเป็นอนุกรรมการฯ ของ สปสช.

สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ได้จัดประชุมคัดเลือกอนุกรรมการควบคุมคุณภาพและมาตรฐานบริการสาธารณสุขระดับเขตพื้นที่ จัดโดย สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ เขต 1 เชียงใหม่ เมื่อวันที่ 22 ตุลาคม 2557 ณ โรงแรมดิเอ็มเพรส เชียงใหม่ โดยที่มูลนิธิภูมิปัญญาชาติพันธุ์ได้เป็นสมาชิกของเครือข่ายสุขภาพแห่งชาติ ในกลุ่มของชนเผ่าชาติพันธุ์ ในการคัดเลือกอนุกรรมการควบคุมคุณภาพและมาตรฐานบริการสาธารณสุขระดับเขตพื้นที่ โดยส่งนายสุพจน์ หลีจา ส่งไปในนามของกลุ่มชาติพันธุ์เพื่อไปทำหน้าที่ควบคุมคุณภาพและมาตรฐานบริการสาธารณสุขให้แก่กลุ่มชาติพันธุ์ต่อไป

ประธานเปิดพิธีการฝึกอบรม

ถ่ายรูปพร้อมกับผู้เข้าฝึกอบรมฯ

อบรมการพัฒนาผู้ตรวจประเมินการผลิตข้าว GAP

สืบเนื่องด้วยข้าวเป็นพืชที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศไทย โดยกรมการข้าว กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นผู้กำหนดมาตรฐานข้าว ดังนั้นการรับรองผลผลิตข้าวตามเกณฑ์ที่กรมการข้าวกำหนดมาตรฐานนั้นจะต้องมีหน่วยงานที่เป็นอิสระในการประเมินการผลิตข้าวต่างหาก ซึ่งปัจจุบันองค์กรที่ทำหน้าที่ในการตรวจประเมินผลการผลิตข้าวมีน้อยมาก ขณะที่อนาคตความต้องการของมาตรฐานผลผลิตข้าวสูงขึ้นเนื่องจากผู้บริโภคต้องการอาหารที่มีความปลอดภัยสูง อีกทั้งการตลาดมีการแข่งขันกันด้านคุณภาพข้าวมากขึ้น ดังนั้นกรมการข้าวเล็งเห็นความจำเป็นจึงจัดฝึกอบรมให้แก่ผู้สนใจเป็นผู้ตรวจประเมินการผลิตข้าวขึ้นระหว่างวันที่ 3 - 7 พฤศจิกายน 2557 ณ โรงแรมเชียงใหม่ฮิลด์

เข้าประชุมเวทีสภาประชาชนฯ

เวทีสภาประชาชนเพื่อการปฏิรูปภาคเหนือตอนบน

เวทีสภาประชาชนเพื่อการปฏิรูปภาคเหนือตอนบน ข้อเสนอต่อการยกย่องรัฐธรรมนูญภาคประชาชน โดยสภาประชาชนเพื่อการปฏิรูปภาคเหนือตอนบน (สชป.ภาคเหนือ) คณะกรรมการประสานงานองค์กรพัฒนาเอกชนภาคเหนือ (กป.อพช.ภาคเหนือ) สมัชชาองค์กรเอกชนด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์

ทรัพยากรธรรมชาติ (สคส.) คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย (คปก.) คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เมื่อวันที่ 13 พฤศจิกายน 2557 ณ โรงแรมเชียงใหม่ภูคำ จ.เชียงใหม่

ในเวทีในส่วนของชนกเผ่าได้นำเสนอแนวทางร่าง พรบ.สภาพชนเผ่าพื้นเมืองและชาติพันธุ์ ให้รัฐสมัญญบรรจ คำว่าชนเผ่าพื้นเมืองแห่งประเทศไทยไว้ในรัฐธรรมนูญ และสิทธิชุมชนในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติด้วย ในที่ ประชุมได้มีการยื่นหนังสือผ่าน ดร.จ.ไรรัตน์ จุลจักรวัฒน์ สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ (สปช.) เพื่อส่งให้ ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติได้บรรจุในการพิจารณาข้อเสนอของภาคประชาชนภาคเหนือตอนบนในครั้งนี้ด้วย

เวทีไกล่เกลี่ยกรณีพิพาท ครั้งที่ 1

เวทีไกล่เกลี่ยข้อพิพาท ครั้งที่ 2

รับเรื่องร้องเรียนกรณีดำเนินการขอสัญชาติ

นายวีระเดช หน่อไพรสน ได้ทำหนังสือร้องเรียนมาถึงมูลนิธิภูมิปัญญาชาติพันธุ์ ว่า ได้รับความเดือดร้อน จากการกระทำของเพื่อนบ้านโดยกล่าวหาว่านายพะลิอ หม่อไพรสน อายุ 58 ปี บิดาของข้าพเจ้าว่าเป็นผู้ทำ คุณไสย ซึ่งชาวบ้านกลุ่มดังกล่าวข่มขู่เอาชีวิตจนทำให้นายพะลิอ หม่อไพรสน ต้องหนีออกจากบ้านเมื่อวันที่ 14 มีนาคม 2556 ไปทั้งนี้ญาติได้ไปแจ้งความไว้ที่ สภ.อมก๋อย หลังจากนั้นวันที่ 20 มีนาคม 2556 ชาวบ้านได้เรียก ประชุมบีบบังคับให้ครอบครัวพวกเราออกจากหมู่บ้านไปโดยด่วนภายในวันที่ 21 มีนาคม 2556 พวกเราทั้งหมด 7 ครอบครัว รวม 32 คนได้ออกจากหมู่บ้านแม่ระอาโนไปอยู่ที่บ้านยางใต้ หมู่ 1 ต.ยางเปียง อ.อมก๋อย จ.เชียงใหม่ ในช่วงที่ไปอยู่บ้านยางใต้นั้น ชาวบ้านกลุ่มดังกล่าวได้เข้ามาทำลายอาคารบ้านเรือน โดยการทุบ ทำลายหลังคาที่มุงด้วยกระเบื้อง พังฝาบ้าน ทำลายเอกสารสำคัญ เช่น คู่มือรถมอเตอร์ไซด์ จำนวน 2 คน บัญชี เงินล้าน และทรัพย์สินอื่นๆ เช่น ตู้เสื้อผ้า เป็นต้น

เบื้องต้นนี้มูลนิธิ ขอความร่วมมือจากท่านในฐานะฝ่ายปกครองท้องถิ่นช่วยดำเนินการให้เกิดความเป็น ธรรมแก่คนทั้งสองฝ่ายด้วย ทั้งนี้มูลนิธิ ในฐานะเป็นองค์กรที่มีบทบาทหน้าที่ปกป้องคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ได้ ทำหนังสือถึงฝ่ายปกครองอำเภออมก๋อย ประกอบด้วย กำนันตำบลแม่ตื่น นายอำเภออมก๋อย ได้ดำเนินการ สอบสวนคดีคลายปัญหาให้แก่ข้อขัดแย้งดังกล่าวโดยเร็ว

บรรยากาศการเปิดงานมหกรรมชนเผ่าฯ

ป้ายบริเวณหน้างานมหกรรมชนเผ่าฯ

มหกรรมชนเผ่าพื้นเมืองแห่งประเทศไทย ประจำปี 2557

ภายใต้หัวข้อ “สหชนเผ่าพื้นเมือง จากแนวคิดสู่ปฏิบัติการ สานสัมพันธ์พี่น้องอาเซียน” ระหว่างวันที่ 28 - 30 พฤศจิกายน 2557 ณ วิทยาลัยโพธิวิชชาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก

รับเรื่องร้องทุกข์

ผู้ร้องทุกข์กรณีคนไร้สัญชาติ

รับเรื่องร้องเรียนขอสถานะบุคคล

นายชอมี โก้ว อายุ 25 ปี อยู่บ้านเลขที่ 172 หมู่ 7 ต.แม่ตื่น อ.อมก๋อย จ.เชียงใหม่ ขอให้มูลนิธิภูมิปัญญาชาติพันธุ์ช่วยเหลือความสะดวกในการดำเนินการขอสถานะบุคคลให้กับนางตีะเป๊ะ – อายุ 63 ปี บุตรนายพะเล่ จอ และนางเนาะเอพ ภูมิลำเนาบ้านเลขที่ 30 หมู่ 7 ต.แม่ตื่น อ.อมก๋อย จ.เชียงใหม่ สาเหตุที่ยังไม่มีชื่อในทะเบียนบ้าน (ท.ร.14) เนื่องจากตกสำรวจและอยู่ในระหว่างการดำเนินการขอสถานะบุคคล ตามหนังสือรับรองเลขที่ 79 / 2555 จากการติดต่อกับอำเภออมก๋อยได้แนะนำให้ผู้ตกสำรวจไปตรวจดีเอ็นเอที่จังหวัดเชียงใหม่ ภายในเดือนมกราคม 2558 นี้ ในการนี้จึงขอความร่วมมือจากมูลนิธิภูมิปัญญาชาติพันธุ์ ได้ประสานอำนาจ

ความสะดวกรให้ด้วย

พิธีเปิดงานวันภาษาและวัฒนธรรมปกากะญอ และ
รณรงค์กองบุญข้าว พ.ศ. 2558

ผลงานการประกวดวาดภาพของเยาวชนในหัวข้อการจัดการ
ทรัพยากรธรรมชาติมิติชนเผ่าปกากะญอ

งานวันภาษาและวัฒนธรรมปกากะญอและงานรณรงค์กองบุญข้าวพ.ศ. 2558 เขตแม่ลาน้อย หลักการและเหตุผล

เนื่องจากชนรุ่นหลังของชาวปกากะญอส่วนใหญ่ได้รับการศึกษาอบรมแต่ในระบบ ซึ่งการบริหารจัดการหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาต่าง ๆ นั้น มักจะถูกกำหนดโดยส่วนกลาง หรือระบบการศึกษาตามกระแสหลัก อนุชนรุ่นหลังของเรามักจะได้รับการศึกษาอบรมโดยใช้ภาษาไทยเป็นหลัก ยังอ่อนด้อยในการส่งเสริมสนับสนุนให้มีการศึกษาเรียนรู้ที่เป็นหลักสูตรท้องถิ่นของตนเอง ดังนั้น จึงทำให้อนุชนรุ่นหลังของชาวปกากะญอมีความอ่อนแอในภาษา วัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาที่ดั้งเดิมและทรงคุณค่าของตนเอง ถ้าเราบรรดาผู้ใหญ่ ผู้เฒ่าผู้แก่ คุณปู่คุณย่า คุณตาคุณยายคุณพ่อคุณแม่ คุณพี่คุณน้อง และทุก ๆ คนถ้าไม่เห็นความสำคัญ ไม่ตระหนัก และ ไม่ริเริ่มช่วยกันธำรงรักษา และ อนุรักษ์สิ่งเหล่านี้เอาไว้ ไม่ช้าไม่นาน ภาษา,วัฒนธรรม,ประเพณี ภูมิปัญญาที่ดั้งเดิมที่ทรงคุณค่าเหล่านี้ ก็จะสูญหายไปอย่างแน่นอน ตามคำกล่าวของนักภาษาศาสตร์ที่กล่าวว่า “ภาษาของบรรดาชนชาติเล็ก ๆ ได้สูญหายไปทุกวัน อย่างน้อยที่สุดวันละ 1 ภาษา”

พิธีรำลึกและทำบุญส่วนกุศลให้พระตูปู่ ดอกจิมู

เวทีเสวนาจากตัวแทนภาคส่วนต่างๆ

ความเป็นมา

เครือข่ายกลุ่มเกษตรกรภาคเหนือ(คกน.) เป็นเครือข่ายที่ก่อตั้งขึ้นมาเมื่อปีพ.ศ. 2537 ด้วยการรวมตัวกันของเกษตรกรทางภาคเหนือที่ได้รับผลกระทบจากนโยบายของรัฐเพื่อเรียกร้องให้รัฐบาลแก้ไขปัญหาราคาพืชผลของเกษตรกร และปัญหาสิทธิการทำมาหากินในเขตพื้นที่ป่า ตลอด 20 ปีที่ผ่านมาคกน. ได้ร่วมกันไปเรียกร้องสิทธิทั้งในระดับจังหวัด ไปจนถึงระดับประเทศ ผลักดันนโยบายที่สำคัญ เช่น พ.ร.บ.ป่าชุมชน รัฐธรรมนูญปี พ.ศ.2540 จนถึงขณะนี้ได้ร่วมผลักดันให้มีพ.ร.บ. โฉนดชุมชน ที่รับรองสิทธิชุมชนในการทำมาหากินและการดูแลจัดการทรัพยากรโดยชุมชน

ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงทางนโยบายทางการเมือง นโยบายการอพยพคนออกจากป่า นโยบายการจัดชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ หรือการประกาศเขตป่าอนุรักษ์ จนถึงปัจจุบันคณะรักษาความสงบแห่งชาติ(คสช.) ที่มีอำนาจปกครองประเทศ ได้มีนโยบายการจัดการป่าไม่ต่างจากรัฐบาลที่ผ่านมา ที่ไม่เคยเข้าใจปัญหาของคนจนหรือคนที่อยู่กับป่า ส่งผลให้หลายชุมชนถูกเจ้าหน้าที่รัฐคุกคาม ข่มขู่ และจับกุมดำเนินคดี บวกกับการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์โลก โลกาภิวัตน์ ระบบทุนนิยม หรือกระแสบริโภคนิยมก็ตาม ส่งผลให้ชุมชนบนพื้นที่สูง ถูกสภาพสังคมเศรษฐกิจบีบรัด มุ่งหน้าทำมาหากิน ต่างคนต่างอยู่ เปลี่ยนวิถีชีวิต กลายเป็นพลเมืองชั้นสองของสังคมเมือง ส่งผลให้เครือข่าย คกน. ขาดพลังในการขับเคลื่อน ต่อสู้เรียกร้องความเป็นธรรม

พะตีปุ่น ดอกจิมู คือคนคนหนึ่งที่อยู่อาศัยอยู่ในป่า แห่งบ้านห้วยหอย ตำบลแม่วิน อำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่ เสียสละเพื่อป่า เพื่อคนในหมู่บ้าน และเข้าร่วมต่อสู้กับ คกน. และสมัชชาคนจน เมื่อปีพ.ศ.2540 “ ยอมตายแต่ไม่ยอมอพยพ ” เป็นคำพูดสุดท้ายก่อนที่พะตีจะเสียชีวิตลงเมื่อวันที่ 5 มีนาคม 2540 ด้วยการกระโดดรถไฟตาย มีผลทำให้รัฐบาลมีมติกรม.พิสูจน์สิทธิคนอยู่กับป่า ดังนั้นการจัดงานในครั้งนี้ทาง คกน. และองค์กรภาคีเครือข่าย มีเป้าหมายเพื่อให้สมาชิกเครือข่ายคกน. ทั้ง 66 ชุมชน ได้มาทบทวนการต่อสู้ที่ผ่านมา ผ่านการพูดคุย แลกเปลี่ยนร่วมกับองค์กรภาคีเครือข่ายต่างๆ อีกทั้งยังเป็นการร่วมรำลึกถึงพะตีปุ่น ดอกจิมู วีรชนผู้กล้าผู้ที่เสียสละชีวิตเพื่อปกป้องแผ่นดินถิ่นเกิดและป่า น้ำ ดินสู่การคุ้มครองขอบเขตพื้นที่ทางสังคม วิถีวัฒนธรรม และพื้นที่จิตวิญญาณชาติพันธุ์ชนเผ่ากะเหรี่ยงให้ยั่งยืนสืบไป

สภาพพื้นที่ที่นักยุงลงมาหาอาหารบริเวณนาของชาวบ้าน

ป้ายรณรงค์การอนุรักษ์นกยุงของชาวบ้านในพื้นที่

ชาวบ้านแม่ป๋อกในร่องเรียนกรณีองค์กรเอกชนเข้ามาจัดการบริหารพื้นที่นกอพยพที่บ้านอนุรักษ

มูลนิธิภูมิปัญญาชาติพันธุ์ ได้รับจดหมายร้องทุกข์จากผู้นำชาวบ้านแม่ป๋อกใน หมู่ 4 ต.ศรีวิชัย อ.ลำพูน เป็นชนเผ่ากะเหรี่ยง โดยชาวบ้านได้กล่าวว่าการดำเนินการที่ผ่านมาของหน่วยงานราชการส่วนท้องถิ่นทั้งเทศบาลและองค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งร่วมกับเอกชน(บิกซี) ดำเนินการโดยขาดการประสานงานกับชาวบ้านแม่ป๋อกในเจ้าของพื้นที่ รวมทั้งมูลนิธิคุ้มครองสัตว์ป่าและพรรณพืชแห่งประเทศไทยในพระบรมราชินูปถัมภ์ ได้เข้ามาซื้อที่ดินใกล้เคียงกับพื้นที่โดยตั้งศูนย์ศึกษาและอนุรักษ์นกยูงไทยในถิ่นกำเนิด โดยร่วมมือกับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ นอกจากนี้ทางมูลนิธิคุ้มครองสัตว์ป่าและพรรณพืชฯ ได้เผยแพร่ข้อมูลในเฟสบุ๊ค ชื่อ Wildlife Fund Thailand ลักษณะเชิงลบต่อชุมชนแม่ป๋อกใน อันเป็นข้อมูลเท็จเพื่ออ้างเหตุความจำเป็นที่จะต้องเข้ามาจัดสร้างแหล่งอาหารถาวรบนพื้นที่ของตน แนวทางดำเนินการดังกล่าวขัดกับแนวทางการดำเนินการอนุรักษ์นกยูงที่ผ่านมาของชาวบ้าน ด้วยเหตุนี้ตัวแทนชาวบ้านแม่ป๋อกในได้เขียนจดหมายร้องทุกข์มายังมูลนิธิภูมิปัญญาชาติพันธุ์ชนเพื่อดำเนินการทางใดทางหนึ่ง เบื้องต้นนี้มูลนิธิทำหนังสือถึงผู้ว่าราชการจังหวัดลำพูนเพื่อเสนอให้มีการจัดประชุมร่วมกันระหว่างชาวบ้านแม่ป๋อกในกับองค์กรที่เกี่ยวข้องกับโครงการนี้เพื่อหาทางออกในการแก้ไขปัญหาร่วมกัน

หลังจากได้ทำหนังสือไปถึงผู้ว่าราชการจังหวัดลำพูนแล้ว ได้ติดตามโดยการโทรศัพท์ไปที่จังหวัดหลายครั้งตอบรับว่าจะได้แจ้งให้มูลนิธิภูมิปัญญาชาติพันธุ์ในภายหลัง

ประชุมกลุ่มเกษตรกรบ้านหนองม่วง ต.แม่นาจาง อ.แม่ลาน้อย จ.แม่ฮ่องสอน

ประชุมกลุ่มเกษตรกรบ้านแม่จอก ต.ป่าแป๋ อ.แม่แตง จ.เชียงใหม่

จัดทำแผนพัฒนาด้านการเกษตรยั่งยืน

ด้วยวิถีชีวิตของชนเผ่ากะเหรี่ยงประกอบอาชีพการเกษตรกรรมในรูปแบบเกษตรยั่งยืน มีการปลูกพืชหลากหลายที่ใช้สอยเป็นปัจจัยสี่ ได้แก่ ใช้เป็นอาหาร ยารักษาโรค ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม โดยเฉพาะการเพาะปลูกที่เป็นอาหารในชีวิตประจำวันนั้นส่วนใหญ่ชาวบ้านมีการเพาะปลูกเองในพื้นที่เพื่อหุงเป็นอาหารแต่ละ

ฤดูกาล การหาอาหารในป่าอีกส่วนหนึ่ง อย่างไรก็ตามพืชอีกจำนวนมากที่มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตที่น่าจะปลูกเพิ่มจำนวนให้มากขึ้น อีกทั้งพืชอาหารบางชนิดมีความจำเป็นต้องหาวิธีการปลูกที่เหมาะสมกับการเพาะปลูกเป็นพืชเชิงเศรษฐกิจชุมชนได้อีก

ดังนั้นมูลนิธิฯ จึงมีแผนงานร่วมกับชุมชนเพื่อผลิตอาหารตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งแต่ละหมู่บ้านขึ้นกับความสำคัญของพืชอาหารของแต่ละชนิด มีการตั้งกลุ่มเกษตรกรพอเพียงตามหมู่บ้านต่างๆ ได้แก่ บ้านหนองม่วง ต.แม่นาจาง อ.แม่ลาน้อย จ.เชียงใหม่ บ้านขุนวิน ต.แม่วิน อ.แม่วาง จ.เชียงใหม่ บ้านแม่จอก ต.ป่าแป๋ อ.แม่แตง จ.เชียงใหม่

ภาพการเข้าร่วมกิจกรรมอื่น ๆ ของมูลนิธิภูมิปัญญาชาติพันธุ์

ประชุมกรรมการมูลนิธิภูมิปัญญาชาติพันธุ์

เวทีสิทธิมนุษยชน ที่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ให้ข้อมูลงานวิจัยพื้นที่อำเภอภักดีบิทยาณวัฒนา แก่คณะวิจัยของกระทรวงพัฒนาสังคมและมนุษย์

ประชุมเวทีหารือเรื่องนิยามของชนเผ่าพื้นเมือง เพื่อนำเสนอต่อ คปค.

เข้าร่วมประชุมสร้างความเข้มแข็งผู้นำอำเภอหางดง

เข้าร่วมเวทีเปิดไฟเขียว กิจกรรมภาคประชาชนที่เชียงใหม่

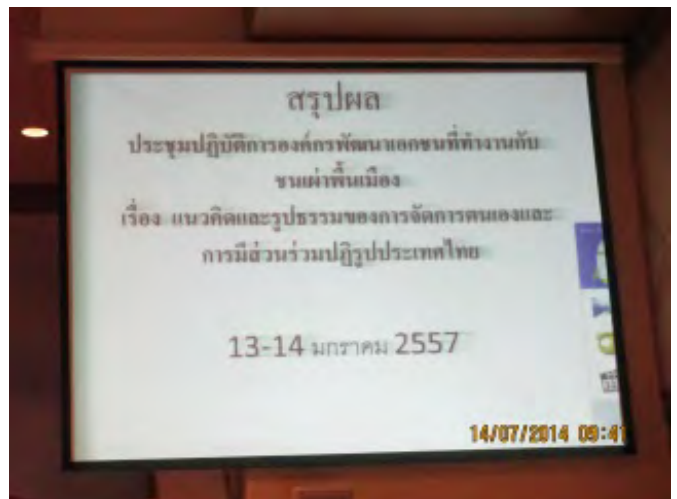
เข้าร่วมเวทีประชุมวันป่าไม้โลกกับชนเผ่าพื้นเมือง

ร่วมงานแถลงการณ์เกี่ยวกับ รธน. ที่วาย เอ็ม ซี เอ และอนุสาวรีย์
สามกษัตริย์ จังหวัดเชียงใหม่

เข้าร่วมเวทีสภาผู้ชมของ Thai PBS

เวทีประชุมการดำเนินงานขององค์กรเอกชนกลุ่มชาติพันธุ์

6. แผนงานพัฒนาชนบทแบบบูรณาการ (BRIDGE Project)

ในปีนี้แผนงานของ BRIDGE มีโครงการต่างๆ ที่ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย ถึงแม้ว่าบางโครงการยังคงต้องการการสนับสนุนเพิ่มเติมให้มากขึ้นเพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่องต่อไป โดยจะสรุปเป็นโครงการดังต่อไปนี้

- 6.1 โครงการส่งเสริมความเข้มแข็งของสตรี เป็นโครงการที่เน้นการอบรมเป็นหลักเพื่อสนับสนุนให้เกิดการรวมกลุ่มของสตรีและต้องการให้ผู้หญิงเป็นผู้ดำเนินงาน และเป็นการสร้างรายได้ให้กับกลุ่มสตรีอีกทางหนึ่ง ซึ่งรายได้ที่ได้หลังหักค่าใช้จ่ายต่าง ๆ แล้ว จะนำไปจัดตั้งศูนย์เด็กเล็กชุมชน การอบรมวิชาชีพต่างๆ เช่น หัตถกรรมทอผ้า การตั้งสหกรณ์ออมทรัพย์ โดยการเลี้ยงหมู และปลูกผักทอง โดยมีกลุ่มสตรีจากหมู่บ้าน มัยจางยาง จำนวน 58 คน
- 6.2 โครงการความมั่นคงด้านอาหาร BRIDGE ได้จัดอบรมการเกษตรเชิงนิเวศและฝึกภาคปฏิบัติให้กับชุมชน มัยจางยางตลอดทั้งปี เพื่อแก้ไขสภาพความเป็นอยู่มาปรับปรุงใช้กับความเป็นอยู่ของชุมชนให้ดีขึ้น ตลอดจนทำการวิจัยข้าวและจัดอบรมการปลูกข้าวโดยวิธีเกษตรอินทรีย์ให้กับชุมชน มัยจางยาง ด้วย
- 6.3 โครงการเกษตรอินทรีย์ BRIDGE ได้ส่งเสริมการฝึกอบรม การทำฟาร์มผักปลอดสารพิษ การฝึกอบรมเทคนิคการทำฟาร์มปุ๋ยหมัก การทำปุ๋ยจากธรรมชาติ การทำปุ๋ยจากผลไม้และการกำจัดศัตรูพืช โดยสนับสนุนให้มีการปลูกผักพันธุ์ท้องถิ่นเท่านั้น โดยมีชุมชนที่ให้ความสำคัญในโครงการนี้เป็นจำนวนมาก
- 6.4 โครงการการจัดการป่าชุมชน โดยชุมชนบางลองกอง ได้มีการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการและติดตามผลการดำเนินงานป่าชุมชนเป็นจำนวน 2 ครั้ง เนื่องจากเป็นโครงการที่ต่อเนื่องจากปีที่แล้ว ชุมชนได้เข้าร่วมกิจกรรมโดยชุมชนมีส่วนร่วมในการกำหนดกฎ ระเบียบ การใช้ประโยชน์ การดูแล และการปกป้องป่าด้วยตนเอง
- 6.5 โครงการสุขภาพชุมชน โดยโครงการนี้ได้สนับสนุนการนำยาสมุนไพรดั้งเดิมมาใช้และและเพิ่มความรู้อีกเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ เน้นการดำเนินงานร่วมกับโรงเรียนในชุมชน และเครือข่ายหมอสมุนไพรพื้นบ้าน เป็นหลัก มีการนำน้ำมันสมุนไพรที่ได้จากพืชท้องถิ่นมาผลิตเป็นยาสมุนไพรโดยจะเน้นภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้
- 6.6 โครงการรณรงค์สิ่งแวดล้อม จัดการประชุมเชิงปฏิบัติการและการฝึกอบรมในหัวข้อเรื่อง “สิ่งแวดล้อมและสุขภาพ” โดยมีกลุ่มเป้าหมายที่เข้าร่วมทั้งหมด 364 คน จาก 4 ชุมชน และอีก

กิจกรรมหนึ่งจะเป็นการจัดวันสิ่งแวดล้อมโลก ร่วมกับโรงเรียนจำนวน 8 แห่ง ภายใต้แนวคิดที่ว่า “คิด กิน ประหยัด” ในวันดังกล่าวได้มีการจัดนักเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ให้ศึกษาถึงเรื่อง ดิน น้ำ ป่า และมีการจัดนิทรรศการเกี่ยวกับแนวทางการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติอีกด้วย โดยมีจำนวนนักเรียนทั้งหมด 510 คน

- 6.7 โครงการสื่อสิ่งพิมพ์ชุมชน เป็นการผลิตวารสารสื่อสิ่งแวดล้อมภาษาท้องถิ่น ซึ่งได้ตีพิมพ์จำนวน 2 ครั้งต่อปี แต่ครั้งจะพิมพ์ออกมาจำนวน 2,000 เล่ม โดยบทความสื่อที่ตีพิมพ์นั้นจะเก็บรวบรวมจากการสัมภาษณ์ของผู้สูงอายุและเยาวชนในชุมชน โดยประเด็นหลักๆ จะเน้นในเรื่องสิ่งแวดล้อม และเรื่องราวของคนในชุมชนอีกด้วย